

Registered by Australia Post — publication no. VAR0663

misii

THOUGHTS — LETO 32

JANUAR/FEBRUAR 1983

misli

(THOUGHTS)

Religious and Cultural Monthly
in Slovenian language

Informativni mesečnik
za versko in kulturno življenje
Slovencev v Avstraliji

+

Ustanovljen (Est.) leta 1952

+

Izdajajo slovenski frančiškani
v Avstraliji

+

Urejuje in upravlja
(Editor and Manager)

FR. BASIL A. VALENTINE,

O. F. M.,

Baraga House, 19 A'Beckett St.,
KEW, Victoria 3101

Tel.: (03) 861 7787

+

Naslov MISLI: P.O.BOX 197,
KEW, Victoria 3101

+

Letna naročnina (Subscr.) \$ 6.—.
izven Avstralije (Overseas) \$ 10.—.
letaško s posebnim dogovorom.

Naročnina se plačuje vnaprej

+

Rokopisov ne vračamo
Dopisov brez podpisa
uredništvo ne sprejema
Za članke objavljene
s podpisom odgovarja pisec

+

Stava (Setting): MISLI,
19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

+

Tisk (Print): Distinction Printing,
164 Victoria St., Brunswick, Vic.
Tel.: 380 6110

+

SLIKA naslovne strani:
Gorenjski motiv z Bohinjskim
jezerom in starodavno cerkvijo
svetega Janeza.

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni ni vključena!

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) – Cena prvega dela 7.— dol., drugega dela pa 8.50 dol.

ANGLEŠKO-SLOVENSKI in SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi (Komac – Škerlj), žepna izdaja, je pošel in čakamo nove dobave.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. knjiga. – Obsežno delo dr. J. Kolariča CM in podprt s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj je 40.— dol. (Posamezne knjige: prva 7.—, druga 9.— in tretja 28.— dol.)

LJUDJE POD BIČEM – Trilogija izpod peresa pokojnega Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in po vojni. Zares vredna branja. Cena vsem trem delom samo 10.— dol.

VERIGE LAŽNE SVOBODE – Zanimiva najnovejša knjiga izdana v slovenskem zdomstvu. Napisal misijonar Andrej Prebil. – Cena vezani knjigi 13.— dol., broširani pa 10.— dol.

ZGODBE O ZDOMCIH IN ŠE KAJ – Spisal Franc Birkvič. Cena 6.— dol.

ZEMLJA SEM IN VEČNOST – Pesmi Karla Mauserja. Cena 5.— dol.

MATI, DOMOVINA, BOG – Pesmi Ludvika Ceglarja. Cena 2.— dol.

POLITIKA IN DUHOVNIK – Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 2.— dol.

PERO IN ČAS I. – Izbor iz pisana Mirka Javornika od 1927 do 1977. Obsežna knjiga 529 strani. Cena 15.— dol.

NAŠ IN MOJ ČAS – Zbirko študij etničnih in kulturnih vprašanj je napisal filozof Vinko Brumen v Argentini. Cena vezani knjigi 13.— dol., broširani pa 10.— dol.

ANTOLOGIJA SLOVENSKEGA ZDOMSKEGA PESNIŠTVA – Strani 280. Cena vezani knjigi 16.— dol., broširani 13.— dol.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO – Izjava prič o teharskih dogodkih po vojni v letu 1945. – Cena 2.— dol.

V ROGU LEŽIMO POBITI – Napisal Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po vojni v letu 1945. – Cena 2.— dol.

(Dalje na notranjih zadnjih platnicah!)

NIČ kaj všeč mi ni, da moram zaradi počitniških dni in zastoja vsako leto ravno za prvo izdajo MISLI združiti januarsko in februarsko številko v eno. (To bi raje storil kdaj kasneje v letu in si privoščil nekaj dni brez uredniških skrbi.) Še manj pa mi je pogodu, da je letos celo ta dvojna številka za začetek letnika – zelo pozna. Toda vzrok za zakasnitev je takšen, da rad požrem sleherni očitek s strani nepotrežljivih naročnikov: visokega gosta iz domovine, ljubljanskega nadškofa in metropolita, smo imeli med sabo. Tako je zaradi priprav in potem izvedbe sporeda nujno obtičalo sleherno delo v uredništvu, pa tudi v upravi. Začelo se je šele po odhodu gosta domov, z zamudo torej, pa vendar z občutkom zadovoljstva, da je visoki obisk izredno lepo uspel. V kolikor je k temu pripomogla tudi zamuda prve izdaje letošnjih MISLI in potrežljivost naročnikov, sem vesel in mi ni žal zastoja. Končno: takile obiski niso vsako leto. So pa zares globokega verskega in narodnega pomena ter vredni sleherne žrtve.

MISLI so v novi obleki – zahvala arhitektu Robertu C. Mejaču, po vsebini pa bodo šle po isti poti kot doslej. So Vaš list – radi ga sprejemajte v svoje domove!

– Urednik in upravnik

VSEBINA + Med nami je bil . . . – stran 1 + Ob slovesu – Nadškof dr. A. Šuštar – stran 3 + Ljudske postne pobožnosti – O. – stran 4 + Še eno šolsko leto je za nami – Aleksandra L. Ceferin – stran 6 + Pod križem – pesem – Jože Cukale – stran 9 + Izpod sydneyjskih stolpov – P. Valerijan – stran 10 + Spomini škofa Leniča – stran 13 + Izpod Triglava – stran 14 + Božja beseda – Ob križu – O. – stran 16 + Adelaidski odmevi – P. Janez – stran 18 + Pesem dveh src – roman – Florence L. Barclay – stran 20 + Naše nabirke – stran 20 + P. Bazilij tipka . . . – stran 22 + Kaj pravite ? – govor Marjana Kovača – stran 25 + Z vseh vetrov – stran 26 + Kotiček naših mladih – stran 28 + Križem avstralske Slovenije – stran 29 + Tudi skozi stisnjene zobe se da zbijati šale – stran 32

MED NAMI JE BIL...

BREZ posebnega dolgoročnega napovedovanja je avstralske Slovence pred nekaj meseci objela novica, da moremo pričakovati v kratkem obisk ljubljanskega nadškofa in metropolita DR. ALOJZIJA ŠUŠTARJA. Vem, da je pri tem nekaterim zastala sapa, saj je celo na uredništvo prišlo nekaj pisem s čudnim vprašanjem, kaj je vendar namen nadškofovega obiska. Le kaj naj bi takle obisk pomenil? Vernik je vedno vesel obiska nadpastirja. Slovenskemu verniku v svetu utrdi zavest, da kljub razdaljam nekdo misli nanj in torej ni pozabljen ter zapuščen, ampak priznani del slovenske družine božjega ljudstva. In kdor je srečal slovenskega nadškofa kjer koli v Avstraliji, bo moral priznati, da je povsod izvrševal prav tisto, kar je naznačil doma pred odhodom na dolgo pot: "Našim rojakom bom ponesel pozdrave iz matične domovine, posebno še slovenskih škofov in dušnih pastirjev iz krajev, iz katerih naši izseljenci izhajajo." Preprosto, pa lepo in plemenito delo ter dovolj obsežno, da ne potrebuje še ne vem kakšnih posebnih namenov. Obiskati in prinesti domače pozdrave – kakšna iskrenost veje iz nadpastirjevih besed!

Seveda pa so se temu splošnemu namenu pridružile tudi posebne dolžnosti, ki jih je visoki gost ob svojem obisku rad sprejel v svoj spored: Blagoslovitev nove cerkvene dvorane sydneyjskega verskega središča ob desetletnici cerkve sv. Rafaela, kronanje podobe Marije Pomagaj v melburnskem verskem središču ob letošnji petnajstletnici (v oktobru) cerkve sv. Cirila in Metoda, pa seveda blagoslovitev tretjega slovenskega svetišča na avstralskih tleh, adelaidske cerkve svete Družine. – Bili smo tudi priče potrjenja mladih vernikov med nami, saj je nadpastir delil zakrament svete birme v vseh treh naših verskih središčih. K temu pa so prišli še nenapovedani

Nadškof dr. A. Šuštar pridiga v Syaneyu

"...Prinašam vam tople pozdrave iz domovine, pozdrave od slovenske Cerkve, ki Vas spremlja kjer koli ste razkropljeni po širnem svetu . . ."

... Naj se Vam, dragi naš gost, iz srca zahvalim, da ste si vzeli čas in prišli med nas "down under", kot pravimo. Ne vzeli, vem: ukradli ste si ga v svoji prezaposlenosti, pa obenem v zavesti, da smo tudi mi v Avstraliji del obsežne Slovenije v svetu, del slovenske svetovne družine božjega ljudstva ...

Dragi naš nadpastir! Ponesite s seboj domov najlepše spomine na rojake pod Južnim križem. Ponesite pa s seboj tudi naše tople pozdrave vsem bratom in sestrám v rodni domovini. S tem, da so nas razmere po revoluciji iz enega ali drugega vzroka — naj že bo ideološkega ali ekonomskega ali kakega vmes — oropale domovine, še ni rečeno, da rodne grude ne ljubimo. Saj ni bila domovina, ki nas je pognala po svetu. Morda jo v marsičem ljubimo še bolj kot tisti, ki jo imajo priliko uživati. Zato nas razdalje od nje ne smejo ločevati, ampak nas morajo združevati — in tudi nas združujejo z njo v toplih spominih, v mislih na domače, na mater, ki moli za nas, ali pa morda že počiva v dragi slovenski zemljici ...

Iz pozdravnega govora p. Bazilija na akademiji (Baragova dvorana, Kew).

in celo nepričakovani dodatki: kar tri slovenska društva so ob obisku naprosila nadškofa, naj bi jim blagoslovil dvorano.

Kdor je gledal robnik druge strani božične Številke MISLI z naslovom: DATUMI IN POSTAJE AVSTRALSKEGA OBIŠKA LJUBLJANSKEGA NADŠKOFA, je moral zmajevati z glavo. Kaj je mogoče v tako kratkem času obleteti toliko krajev? Res ni bila malenkost. In vendar je naš gost kljub večkratni vidni utrujenosti zdržal. Edina sprememba sporeda je bila ob odsodu, ker je bil polet iz Pertha nepričakovano ukinjen. Nadškof je moral zato odleteti domov šele dva dni kasneje iz Sydneya. Zelo dvomim, da so mu v Sydneyu usaj za zadnji dan privoščili malo počitka ...

Nadškofu in metropolitu dr. Alojziju Šuštarju se avstralski Slovenci iz srca zahvaljujemo, da je kljub obilnemu delu prišel med nas. Na sleherno srečanje z njim bomo ohranili najlepše spomine in Bog daj, da bi obisk pustil med nami tudi obilico plodnega semena, ki naj v teku časa požene zaželjene sadove.

Naj posebej omenim, da je povsod, kjer se je nadpastir med nami ustavil in spregovoril ter priateljsko stiskal roke, zaživelata tak a neponarejena sproščenost, zaupanje in iskrena prisrčnost, da so to opazili tudi tisti, ki so k srečanju prišli zgolj iz radovednosti ali pa celo iz dolžnosti, da poročajo dalje. Eden teh mi je odkrito priznal: "Zares, kakšna razlika med obiski in obiski ..." Pa saj drugače biti ne more, če je namen čist in iskren.

Res lepo smo pričeli leto, v katerem praznujemo 1950-letnico našega odrešenja. Naj nas vse mesece spreminja blagoslov, ki nam ga je nadškof dr. Šuštar tako darežljivo delil ob srečanjih med nami!

Pri Sv. Rafaelu
v Sydneju
so se srečali
trije cerkveni
dostojanstveniki:
kardinal Freeman,
škof B. Heather (v sredi)
in nadškof A. Šuštar

Ob slovesu

DRAGI SLOVENSKI ROJAKI,

ko se po treh tednih vračam v domovino, vam izrekam prisrčno zahvalo za tako topel in prijateljski sprejem in za tako lepa srečanja na različnih krajih Avstralije. Posebno se zahvaljujem našim slovenskim dušnim pastirjem – p. Baziliju, p. Valerijanu, p. Janezu in p. Cirilu, ki so me povabili na pastoralni obisk in pripravili cerkvene slovesnosti v treh slovenskih cerkvah: v Sydneyu, Melbournu in Adelaidi, pa tudi na več drugih krajih, kjer so slovenske maše. Zahvaljujem se tudi gospodu dr. Mikuli, ki že tako dolgo deluje v Avstraliji, sestram frančiškankam Brezmadežne, odborom naših slovenskih društev, klubov in domov, pevcem, narodnim nošam in vsem, ki so kakorkoli sodelovali pri naših srečanjih. Domov odhajam z najlepšimi vtisi in izročil bom vaše pozdrave povsod v domovini.

Namen mojega obiska je bil, da bi se osebno srečal z vami in vam prinesel pozdrave iz domovine, da bi pobliže spoznal kraje in razmere, v katerih živite, vam dal vsaj za kratek čas košček domovine, ko sem vam oznanjal božjo besedo v domačem jeziku, z vami molil in obhajal evharistijo v materinem jeziku, se z vami pogovarjal in poslušal vaše pripovedovanje in vaše pesmi. Izredno sem vesel tega, kar sem videl in doživel med vami.

Prosim vas, ohranite, utrdite in poživite dragoceno

Sydney, 18. februarja 1983

dediščino, ki ste jo prinesli s seboj: močno in živo vero ter trdno zaupanje v Boga, povezanost s Cerkvio, molitev, prejemanje zakramentov in obisk nedeljske maše, poštenost v življenju, dobroto, zvestobo, prijateljstvo in pravo krščansko ljubezen med seboj; in globoko zakoreninjenost v slovenskem narodu, kulturni in ljubezni do rodne domovine in materinega jezika. Bogu sem hvaležen, da ste dosegli tako lepe uspehe v življenju in si zgradili nov dom v dalnjem svetu. Tako ste si ustvarili košček domovine v Avstraliji in prosim vas, pomagajte si med seboj in sodelujte z vso iskrenostjo, odprtostjo, poštenostjo in zvestobo, da bi ta slovenski in krščanski živelj ohranili in ga utrdili. Božji blagoslov naj spremlja vas in vaše družine, posebno tudi vaše otroke! Marija Pomagaj naj vas varuje in prosi za vas!

Prisrčno pozdravljam vse, zlasti še tiste, ki jih osebno nisem mogel srečati in pa bolne ter ostarele. Spominjal se vas bom v molitvi in vi molite za nas doma! Ostanimo med seboj povezani kot ena družina!

Bog z vami!

Ijubljanski nadškof in metropolit

RAZEN obiska maše v delovnik, je bila našim očetom in materam najobičajnejša postna pobožnost – molitev žalostnega rožnega venca; nazivali so jo tudi "petero krvoprelitje Gospodovo". Na to ime nas spominja stara slovenska rožnovenska pesem, ki se je glasila:

Prvokrat je Jezus kri prelil,
ko je krvavi pot potil.
Gledaj ti, duša žalostna,
ko si le ti drago plačana!
Nisi s srebrom, nisi z zlatom,
s samo sveto rešnjo krvjo:
usmiljeni Bog, le usmili se, Gospod.

In potem sledi: Drugokrat je Jezus kri prelil, ko je krvavo bičan bil . . . itd.

Ljudske postne pobožnosti

Zanimivo je, da so po tem "peterem krvoprelitju" Gospodovem nastali tudi naši najstarejši križevi poti, ki so imeli samo pet postaj. Tak križev pot se je ponavadi začel na kakem važnejšem križišču v mestu in trgu ter se po natančno izmerjeni daljavi končal izven mesta ali trga pri "božjem grobu". Vsaka postaja tega "pota Gospodovega trpljenja" je imela steber ali kako znamenje s sveto podobo ali vsaj s posebno črko ali napisom, kot n. pr. v Kranju. Posebno znan je bil ljubljanski "pot Gospodovega trpljenja" od Židanovega klanca na Poljanah do Božjega groba v Štepanji vasi.

"Pot Gospodovega trpljenja" se je ljudem tako priljubil, da so novejši čas na istem kraju marsikje predelali pet postaj v sedanji križev pot štirinajstih postaj ali pa so ostale še iste stare postaje, toda pri vsaki postaji molijo po tri postaje sedanjega križevega pota.

Kjer so opravljali križev pot zunaj, so često spoma peli tudi sveti rožni venec. Pa tudi sicer naši ljudje rožni venec kaj radi pojo, zlasti kadar jih je več skupaj zbranih. Na Notranjskem se rožnovenska pesem glasi takole:

Tri rožce so zbrane
za verne kristjane,
en venček spleten,
v čast Mariji posvečen.
Cel svet se je tresel,
ko je Jezus križ nesel,
ko je Jezus križ nesel,
ko je za nas krvavi pot potil . . .
(ko je za nas bičan bil . . . itd.).

Poleg križevega pota in žalostnega dela svetega rožnega venca, so se naši verni predniki spominjali Gospodove "martre" še v posebnih premišljevalnih molitvah. Najbolj znana in priljubljena taka molitev je bila tako imenovani "zlati očenas", ki je prisrčen, sočuten pogovor med Marijo in Jezusom. Poznali so ga skoraj po vsem Slovenskem, posebno lep pa je bil na Koroškem.

NA GORO KALVARIJO . . .
MOLIMO te, Kristus, in te hvalimo,

ker si s svojim svetim križem svet odrešil!

Cerkveni mrak razsvetljujejo le lučke, prižgane pred postajami križevega pota. Žalostna je pesem, s katero spremljamo Jezusa na bridkem potu trpljenja. Še orgle se le pritajeno oglašajo, kot bi se bale, da bodo preglušile udarce kladiv na žeble v ranah . . . Glejte, Gospod gre mimo nas, sklonjen pod križem – pridite, molimo! Prva postaja in druga in tretja in četrta, ki je Marijina žalost . . . vse do štirinajste, ko še zadnjič poklekнемo ob svetem grobu, potrti in vendar potolaženi . . .

Ali ste že pozabili, preljubi, kako smo nekoč še z otroškimi očmi strmeli v podobe trpljenja? Po svoje smo tedaj čustvovali z Odrešenikom. Ali nas je križ

lastnega življenja rer odtrgal od Njegovega križa? Ali je Kristus res trpel le za tistih nekaj starcev in stark, ki zdaj z drhtečim glasom odgovarajo duhovniku, ki ga ministranti s križem in svečami spremljajo od postaje do postaje? Ali se nam ne ljubi več pripogniti kolena tedaj, ko je Gospod padel pod križem in ko so ga v odrešenje vsega sveta dvignili na Golgoti nad zemljo? Naši očetje in matere so nekoč cele noči premolili v premišljevanju Jezusovih smrtnih bridkosti, v postu in mrazu in nespečnosti. Zakaj smo zdaj tako gluhi za cerkvena oznanila, ki nas vabijo k postnim pobožnostim, da počastimo Kristusovo zadnjo, težko pot?

Pozabili smo "zlati očenaš" Jezusovega trpljenja, ta čudoviti pogovor med Marijo in Jezusom: "Marija leži v ta svetli kamri na svoji beli postelji. pride sam Jezus k njej: 'O, moja mati, ali čujete ali spite?' — 'Jaz ne čujem in ne spim. V takih čudnih sanjah ležim. Meni se je nocoj sanjalo, da so prišli hudi ajdi, hudi Judje, so te zvezali in k starodavni vodi peljali, kjer je težki križ pokopan. Težki križ so ti na rame naložili...' — Tako našteva Marija Jezusove muke in Sin ji odgovarja: "O, mati moja! Vaše sanje so resnične, moje martre so strašne . . ."

Le spomin je še ostal na pasijonske procesije s prizori Jezusovega trpljenja; potisnili smo jih v zgodovino, kakor bi Kristusovo odrešilno delo nehalo pred nekaj stoletji, kakor bi nam njegova smrt danes ne vedela nič več povedati . . .

Toda ne! Še se dvigajo Kalvarije po gričkih nad slovenskimi naselji — o, kolikokrat smo jih zaznamevali z lastno krvjo v grozotnih časih minule vojske, ko smo po kolenih romali od znamenja do znamenja ter tako posvečevali križev pot tolikih bratov in sester . . .

Zgodnje je jutro in ni še zažarelo vzhodno nebo. In

to rojstvo dneva posvečuje ročni venec v tolikerih rokah — tam v hribu Kalvarije. Kdo ve, kako daleč so prišli ti romarji, očetje in matere in sinovi in hčere, da polože Bogu svojo žrtev pod križane noge. Tako so hodili stari očetje in matere in molitev nas druži z njimi. Eno smo pred Bogom, živi in mrtvi, združeni ob križu.

Ali ni v tem posvečena vsa družina in skrivnostno povezana med seboj iz roda v rod?

In v postnih večerih, ko nam drsi rožni venec med prsti in smo na kolenih pred domaćim križem! Postna pesem je zamenjala fantovski vrisk na vasi, kajti zdaj je čas milosti, zdaj je čas pokore. Kje so zgodbe svetega pisma, oče, da nam boš bral iz njih o Kristusovem trpljenju? Nasilit si svojo družino s težko pridevanim kruhom telesa, daj ji zdaj še hrane božje besede! V tvojih rokah je blagoslov domače hiše in teža nebes. Nikdar nisi lepši kot takrat, kadar sredi družine klečiš pred Bogom. Iz tvojih rok bo nekoč Bog terjal duše tvojih otrok!

O, sveta skrivnost križevega pota, Kalvarije in rožnega venca!

Kristus gre mimo nas, sklonjen pod križem . . . Kje je ostal Simon iz Cirene? Glejte, v našem domu je: tale otrok, ta žena, ta mož, ta starec, ki se je zdaj napotil proti cerkvi, da počasti spomin bridke poti na goro Golgoto; vsak romar v procesiji, ki se pne na Kalvarijo, pomaga nositi Gospodu križ in vsak član družine, ki kleči pred domaćim oltarjem, zatopljen v molitvah rožnega venca . . . In končno vsak, ki voljno nosi svoj lastni križ, ki je del bremena križa Gospodovega.

Sveti postni čas! Čas trpljenja Gospodovega!

Tiha žalost je v nas, sklonjeni smo pred veliko Smrto, ki vodi v Življenje, sklonjeni pred prebodenou stranjo božjega Sina in solzami Matere božje, na kolenih pred Bogom, "ki je za nas križan bil . . ."

O.

Njegovo POSLANSTVO je bilo — BOJ,

Njegova VOLJA je bila — MIR,

Njegovo ŽIVLJENJE je bilo — ŽRTEV,

Njegova SMRT je bila — ZMAGA.

(Napis na nekem obcestnem križu)

Še eno šolsko leto je za nami

ŠOLSKO LETO 1982 se je za učence slovenščine skupaj z učenci ostalih 25 jezikov v sobotnih razredih državnih srednjih šol zaključilo novembra 1982. Bilo je vpisanih vsega okoli 6500 študentov na dvanajstih šolskih središčih širom Melbourne in Geelonga. To so bili vsi tisti, ki na svojih dnevnih šolah niso imeli pouka v izbranem jeziku.

Prvo soboto v novembru so dovršili maturantje, drugo študenti 11. letnika, tretjo pa vsi študenti od 7. do 10. letnika. Na zadnjo soboto so imeli učitelji (preko 300) seminar, na katerem so razpravljali ocenjevanje pri poučevanju jezikov.

Preteklo leto je mejnik v zgodovini naše Saturday School of Modern Languages (ust. leta 1939), ki je eden izmed oddelkov viktorijskega prosvetnega ministarstva. Celoten šolski sistem v Viktoriji je sedaj v reorganizaciji in tako tudi SSML. Posloviti so se morali nekateri supervizorji, učitelji in knjižničarji, ki so dolga leta vneto sodelovali v SSML in skupaj z drugimi dvignili ugled in posnemanje takega šolanja po Avstraliji. Ministrstvo je ugodilo zahtevam učiteljskih organizacij, da nastavijo na teh oddelkih avstralsko kvalificirane in registrirane učitelje z diplomami v jezikih. Za znižanje stroškov odpade plačevanje sobotnih nadur in učitelji rednega tedenskega pouka bodo ustrezno odškodovani s prostim časom med tednom. Nastavitev višje kvalificiranih učiteljev naj bi okreplilo povezavo sobotnega pouka z dnevno šolo.

Tekoče in predvidene reforme ne bi prizadele pouk slovenščine, ker nekateri učitelji imajo potrebne akademске in pedagoške kvalifikacije s prakso na avstralskih šolah. V pomanjkanju takih so potem upoštevani prekomorski učitelji z zadovoljivo tukajšnjo prakso.

V pregledu nazaj na šest let pouka slovenščine, ki je eden najboljše organiziranih in načrtanih tečajev, boljši od večine ostalih jezikov, je dati priznanje oblastem, ki so vedno krile vse stroške poučevanja: plače učiteljem, nakup knjig in učnega gradiva. Izdatki za slovenščino so znašali do sedaj preko stotisoč dolarjev. Iz kakega drugega vira ni bilo prejeto niti centa niti daril, ker ni bilo nikdar potrebe za to. — V drugih avstralskih deželah, ki so prevzele viktorijski sistem in ga morale prilagoditi svojih potrebam, je položaj lahko drugačen.

V letu 1982 je bilo število študentov slovenskega jezika zadovoljivo v Box Hillu, Maribyrnongu in na University High. Nekaj manj v Dandenongu. Težave so bile v Geelongu, kjer se je bivša učiteljica preselila v Kanado. Sedaj je ta razred prevzela ga. Štefanija Matkovič. Iz razgovorov s Slovenci v Geelongu je pričakovati vnaprej boljši vpis.

Večina drugih etničnih jezikov ima težave, ker nimajo dobrih učbenikov, dovolj učiteljev, razrede pa prepopljnene. Za študente slovenščine je to urejeno in edino važno vprašanje je dober vpis, če hočemo

obdržati slovenski jezik v avstralskih šolah.

Poučevanje se bo izboljšalo in olajšalo z večjim sodelovanjem staršev na razrednih sestankih. Starši so prvi, ki učijo svoje otroke. Vedo za šibkosti in lahko pomagajo tako otroku kakor tudi učitelju. Za letos je dodeljena še posebna denarna podpora za izdelavo novih učnih pripomočkov. Izkušeni učitelji bodo s prostovoljnim delom izgotovili projekt, oblasti pa bodo krile stroške.

Kakor smo lahko zadovoljni s SSML, je delati na vpeljavi jezikov v redne dnevne šole tako, da dobijo učenci številčno šibkih jezikov zadosten pouk med tednom in prosto ob sobotah, kot študenti ostalih

Slovenski razred (učiteljica Nataša Vincent)
— Maribyrnong High School

predmetov. Ena izmed prikladnih rešitev tega vprašanja bi bila ustanovitev strateško določenih šol za pouk jezikov. Študente bi prepeljavali iz bližnjih šol na tak center s šolskim avtobusom tja in nazaj med rednimi šolskimi urami od ponedeljka do petka. – To bi takoj tudi povečalo število študentov maloštevilnih jezikov. Moje večletno zbiranje podatkov, analiza in posvetovanja glede slovenščine in ostalih jezikov v gornjem smislu, je eden izmed korakov naprej. Za študente raztresene na podeželju, pa učenje jezikov potom dopisne šole. Lansko leto je bilo to razpravljano in podprtlo na letni avstralski konferenci modernih jezikov. Vodja SSML g. Abiuso je podrobno predložil svoj predlog v gornjem smislu federalnemu senatnemu odboru v razpravo za določitev nacionalne jezikovne politike.

Od maturantov, ki so izbrali med drugim tudi slovenščino – pet leta 1981 in sedem leta 1982 – se niti eden ni vpisal na visokošolski študij humanističnih predmetov. Tako za poučevanje slovenščine na univerzah zaenkrat ni praktičnih izgledov pod sedanjimi pogoji poučevanja. Eden od pogojev je, da mora en predavatelj imeti najmanj šest slušateljev. Na Monash univerzi v Melbournu je v načrtu, da se v kombinaciji z drugimi npr. v študiju linguistike ali drugih slovanskih jezikov, lahko delno obravnava in uči nekaj o slovenščini.

Poučevanje slovenščine na osnovnošolski stopnji je bilo urejevano s slovenskimi središči – z verskim središčem in s slovenskimi etničnimi društvimi – in tiga imajo pod svojo kontrolo. Danes nekateri to drugače postavljajo. A dokler prevladuje dosedanje mnenje pri klubih, bi to ostalo nespremenjeno. Poučevanje po etničnih središčih ima velike prednosti za njih in njihove učence, predvsem s pravo atmosfero.

Avstralske etnične šole od leta 1981 naprej prejemo federalno podporo 30 dolarjev po učencu. Med njimi so vse slovenske etnične šole. Včasih so na razpolago upravičenim prosilcem tudi druge manjše podpore. Izposlovanje podpore je bila sprva iniciativa izobražencev iz kroga avstralskega multikulturalizma, ki nesobično delajo v korist prosvete. Sedaj predlaga vladi Australian Institute of Multicultural Affairs.

Slovenski razred učiteljice Lucije Srnc (zgornja slika)

– Box Hill High School

Slovenski razred učiteljice Dragice Gelt (spodnja slika)

– Dandenong High School

Vprašanje vključevanja naseljencev so predvsem ekonomsko-socialne in politične narave in prvič preizkušnje je še pred nami. Za obstoj slovenskega jezika in kulture je avstralski multikulturalizem potreben, dokler se postavlja kot zadeva šolstva. Za vse drugo pa bo pokazal čas.

Solanje je priprava na zaposlitev. Kakšno zaposlitev, je danes vprašanje. Živimo v času postopnega uvajanja nove tehnologije – mikro-elektronike, kompjutorjev, robotov, biotehnologije itd. – ki spreminja zastarelo in upadajočo industrijo v nekaj čisto novega. Take spremembe v strukturi industrije so nujne, da ne zaostanemo na svetovnem tržišču. Nova tehnologija bo omogočila nove proizvodnje, izdelki bodo

Slovenski razred
(učiteljica Štefanija Matkovič)
— North Geelong High School

bolj iskane v prihodnjih desetih, dvajsetih letih. O tem se mnogo razpravlja, a izzveni tako: nekaj bo napraviti, toda ne takoj.

Staršem s tem ni dosti pomagano. Vendar so v šolstvu premiki na boljše in sicer v povečanju šolskih aktivnosti, izboljšanju učiteljevanja, predvsem pa v sodelovanju staršev. Med šolami so razlike in starši so stavljeni pred izbiro.

V predšolski dobi starši odločajo, ali dajo otroka v otroški vrtec ali ne. Primer iz njihove okolice bo verjetno odločil. Pravtako, ali je otrok premlad s petimi, ali prestari s sedmimi leti za vpis v osnovno šolo.

Vpis v osnovno in pozneje v srednjo šolo (gimnazijo ali tehnično) je verjetno odločilne važnosti. Potem imajo starši izbiro vpisa v lokalno državno šolo, ali pa bližnje privatne šole, kot so katoliške ali druge.

V državnih šolah je pouk sam brezplačen. Starši nosijo le manjše stroške za šolske uniforme, knjige ipd. Na privatnih šolah morajo starši doplačevati šolnino, ki je lahko na nekaterih šolah visoka. Federalna vlada bo letos preko School Commission podeljevala podpore šolam po učencu:

	Š O L E	
	državne	privatne
	\$	\$
Stopnja:		
osnovnošolska	1,692	338 – 677
srednješolska	2,687	537 – 1,075

Akademski standard poučevanja na šolah je različen in je težko potegniti meje. Starši otrok na državnih šolah, ki so povezani z aktivnostjo šole in se zanimajo, ne zaostajajo za privatnimi. — Za privatne šole na splošno velja, da je več discipline in se od študentov tudi več pričakuje.

Avstralska učiteljska federacija (150,000 članov) nasprotuje podporam privatnim šolam, ker so s tem prikrajšane državne šole. Nekaj je v tem tudi oportunističnega politiziranja. So taki, ki mnogo govorijo ali pišejo in favorizirajo državne šole, svoje otroke pa le vpšejo v privatne.

V Viktoriji je bilo vpisanih v osnovnih in srednjih šolah leta 1982 skupaj 811,984 učencev. Od tega je

boljši in cenejši, delo učinkovitejše. Delavci bodo morali biti boljše izobraženi kot doslej.

Avstralsko gospodarstvo je odvisno od vladne politike in opozicije, javne uprave, vendar je del odgovornosti na poslovnih krogih, delavskih, strokovnih organizacijah in drugih.

Danes imamo okoli 700.000 brezposelnih (9.5% vse delovne sile), ki so voljni in sposobni za delo ter prejemajo brezposelno podporo. To sedanje število pa je v resnici še višje, ker je upoštevati takoimenovano skrito brezposelnost. To so osebe, ki so izgubile službo, a nimajo pravice do podpore. En zakonski drug izgubi službo, a dohodki drugega so še vedno taki, da se lahko preživljata. Nekateri so samo delno zaposleni in njihov dohodek je znižan.

Današnjega stanja ni primerjati z veliko krizo 1930, ko je bila v Avstraliji 30% brezposelnost. Vendar je brezposelnost lahko tragedija, socialno zlo in gospodarska izguba. Odpustitev starejših delavcev-hranilcev družine prizadene celo družino. Mladi ljudje brez stroke ali delovne izkušnje so v nevarnosti, da sploh ne bodo zaposleni.

To velja na splošno za vse, a še posebno so lahko prizadeti novonaseljeni, ki so se v novem okolju v letih obilja s pridnostjo dobro znašli. Sedaj manj, ko smo v obdobju težkih časov. Najdejo se godrnjači, ki sicer priznavajo naseljencem, da so prispevali populizaciji in izboljšali tržišče, sedaj pa odvzemajo delo. To je zmotno, ker novonaseljeni so prijeli za vsako delo, ki ga domačini niso hoteli, ali pa znali opravljati.

Šolstvo danes ne zmaguje zahtev časa. Da se ohrajni povprečno visok življenjski standard, bo imeti tako šolanje in treninge v strokah in veščinah, ki bodo naj-

bilo v privatnih šolah 227,203 učencev. — Letošnji vpis v viktorijske državne šole je nižji za okoli 13,000 učencev, kar je v nasprotju s privatnimi šolami, ki imajo zvišan prirastek za 5000 učencev. Tako je letos okoli 29% vseh učencev v privatnih šolah.

Ko študent dopolni petnajsto leto starosti, je vprašanje izstopa iz šole in zaposlitve, ali pa nadaljevanje šolanja. — Če ima študent voljo do dela in možnost zaposlitve, pa se ne uči rad, naj pusti solo. Sčasoma se lahko premisli in znova nadaljuje študij. V zrelih letih se lahko vpiše na univerzo brez dokončane srednje šole.

Kogar veseli študij, naj nadaljuje v 11. in 12. letnik, ali se pa odloči za kakšen tečaj za poklicno usposabljanje. — Starši dobivajo sedaj tudi več denarne pomoči za študirajoče otroke. Davčne olajšave do skupnega dohodka \$12,250 so \$870 po študentu, ki se z višjim dohodkom progresivno zmanjšujejo.

Starši, ki potrebujejo informacije glede šolanja, ali finančno pomoč, naj se obrnejo na šolo ali šolski center. Danes mnogi ne vedo, kaj jim pripada, a je na njih da vložijo prošnjo ob pravem času in tako dobijo, kar jim po pravici gre.

Za one študente, ki želijo nadaljevati študij ter zaključiti srednješolsko izobrazbo s polaganjem HSC, je to vredno truda. Pridobijo si kvalifikacije za nadaljevanje na visokih šolah, če dobro polagajo izpite. Za

mnoge službe so oproščeni sprejemnih izpitov.

V letu 1982 je v Viktoriji zaključilo srednjo šolo okoli 63,000 študentov. Od teh je bilo 26,000 kandidatov za HSC. Padlo jih je na izpitih okoli 8,000. Od uspešnih kandidatov gre na visokošolski študij 16,000 študentov. Od 37,000 študentov, ki niso delali HSC, se računa, da jih ostane okoli 20,000 do danes brez dela.

V zagovor onih, ki niso uspešno položili izpitov, bi rada povedala iz svoje prakse poučevanja maturitetnih razredov na srednjih šolah, pa tudi ocenjevanja študentov na univerzi, da mnogokrat ni toliko vprašanje znanja kot pa spremnost v polaganju pismenega izpita v treh urah. To je posebna spremnost. Zlasti otroci na seljancev so oškodovani.

Dober korak naprej bo predvidena letošnja spremembra standarizacije, ki bo zmanjšala prednost predmetov kot sta obe matematiki, fizika in kemija. Bolj bo izenačeno s humanističnimi in komercialnimi predmeti, kjer je bilo doslej težko dobivati odlične rezultate. Lansko leto je uspešno položilo HSC izpite okoli 70% študentov. Letos bo standard izpitov tako prikrojen, da jih bo položilo okoli 80%.

Vedno bolj so potrebni novi vladni programi — iz šole na delo, ki naj pomagajo izšolani mladini uspešen prehod v delovno življenje.

ALEKSANDRA L. CEFERIN

*

Nihče, tudi noben odlok vlade, nobena ustanova nam ne bo ohranila naše zavesti in z njo naše slovenčine, če mi sami kot starši ne vzgojimo nove generacije v zavesti, da je slovenskega porekla. (Senator Miša Lajovic)

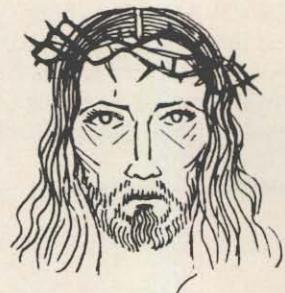
*

POD KRIŽEM

Kako si truden, žaljen, ves razbit,
— kaj res tako so zadolženi naši vrti? —
prek Tebe dre potop, vodovje smrti.

Noge šibijo se, srce je slabo,
da dnevno se temni pred Tabo,
da rana rani se odpira v ranah.

A že je luč nekje, nekje prav iz Srca —
iz školjke biserne že slišim spev: HOZANA!

Jože Cukale

izpod sydneyjskih stolpov

Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M.,
St. Raphael's Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Telefon: (02) 637 7147

Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N. S. W., 2160
Telefon: (02) 682 5478

O BOŽIČNIH PRAZNIKIH še nisem poročal. Polnočnico smo imeli v nedodelani dvorani. Seveda je spet zmanjkalo prostora za mnoge. Tokrat je prepeval mladinski zbor, pa tudi otroški zborček je prišel na vrsto, prav tako ljudsko petje. Res veselo presenečenje je bila skupina majhnih otrok, ki so pod vodstvom Sušnikove Miriam zapeli nekaj božičnih. Za božič so bile pri Sv. Rafaelu poleg polnočnice še tri svete maše. Pri glavni ob 9.30 je prepeval mešani zbor pod vodstvom g. Klakočerja, petje pa je na orglah spremljala njegova hčerka Marija. – Za božič so bile slovenske službe božje tudi v Wollongongu in Canberri, v Brisbanu in Surfers Paradise. Seveda nam je pomagal tudi dr. Mikula, ki se je tik pred božičem vrnil v Avstralijo.

Jaslice v cerkvi je letos prav posrečeno napravil p. Ciril. Nekaj noči dela je položil vanje, da so bile zares privlačne. Seveda je imel okrog sebe kopico mladih pomočnikov, ki zlasti o praznikih radi priskočijo na pomoč.

ŠTEFAŇOVANJE v Auburnu je imelo lep obisk, a vendar ne toliko kakor običajno, ker so bile podobne prieditev še na drugih krajih. Sploh za praznike in novo leto ni manjkalo veselega razpoloženja, za kar je poskrbelo tudi gostovanje Otavija Brajka in njegove skupine iz domovine.

NAGRADE NA ŠTEFANOVARJU so pripadle sledečim dobitnikom: Prvo nagrado (jedilni pribor) je dobil Rudi Korpar. Druga nagrada (oljna slika "Kanal ob Soči") je šla Ivanu Košak iz Lake Heights. Tretja nagrada (kuharska knjiga) je pripadla srečki št. 390. Oseba je nagrada takoj dvignila in ni bilo prilike zabeležiti imena. Četrto nagrado (pregrinjalo za dvojno posteljo) je dobil g. Bradač. Peto nagrado (pokrajinska slika - olje) je dobila Kristina Bajt. Šesto nagrado (stenska ura na baterije) je odnesel Bruno Krupička, sedma nagrada (šunkarica) pa je šla Milki Stanič.

Hvala vsem, ki ste kupili srečke in s tem znatno prispevali k našemu gradbenemu fondu. Hvaležni smo darovalcem dobitkov, ki so Rudi Kužnik, Evgen Brajdot, Marta Tomšič, Edvard Robnik in Janez Škraban.

JANUAR – MESEC PRIPRAV. Nismo se imeli časa oddahniti od božičnih praznikov, ko je že bilo treba pohiteti s pripravami za sveto birmo, za praznovanje 10-letnice naše cerkve in za blagoslovitev dvorane. Kar prehitro je prišel 29. januar, ko smo na sydneyjskem letališču sprejeli našega dragega gosta, nadškofa dr. Alojzija Šuštarja. Sledil je nepozabni dan, nedelja 30. januarja, ko se je zbrala množica – okrog tisoč rojakov – pod šotorom na dvorišču našega verskega središča. Saj niti cerkev niti dvorana ne bi sprejeli vse te množice. Poleg našega nadškofa je bil za to slovesnost navzoč tudi sydneyjski kardinal James Freeman, krajevni škof Beda Heather iz Blacktowna, Fr. Zadro (direktor katoliškega emigracijskega urada) in Fr. Frank Malone kot zastopnik avstralskega frančiškanskega provinciala. Med mašo je 28 fantov in deklet prejelo zakrament sv. birme. Po mašni daturiti je nadškof blagoslovil našo novo dvorano, nato je sledila akademija s številnimi nastopi. Vsem sode lujočim se na tem mestu iskreno zahvaljujem.

DVORANA – KONČANA? Tako vprašanje sem dobil že od marsikoga. Lahko bi rekel, da je končana v glavnem – toda, če hočem našteti stvari, ki še čakajo dovršitve, jih bo zelo dolga vrsta . . . Hvaležen sem vsem obrtnikom, ki so zadnje tedne skupaj s prostovoljnimi delavci res pridno delali, da je bila

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction Pty. Ltd.
A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyjskim Slovencem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

dvorana vsaj za silo pripravljena ob blagoslovitvi. Sedaj pa iste obrtnike lepo prosim, naj počakajo z računi! Zdaj v marcu imamo pred seboj polletno odplačilo dveh dolgov v skupnem znesku nekaj čez 8,000 dolarjev. To je zdaj glavna skrb, saj banka ne čaka.

Tako rojaki le vidijo, da še nismo "na konju" in bo treba še pošteno poprijeti. Upoštevajte naše skupne brige in radodarno darujte, da bomo kos temu odplačili na oba dolga kakor tudi računom pri dvorani.

CANBERRA ima slovensko službo božjo v nedeljo 20. marca ob 11:30 (cerkev sv. Beda, Red Hill). Ob isti uri je služba božja tudi naslednji mesec, 17. aprila. — Na velikonočno nedeljo bo pri vas izredna služba božja na istem kraju, toda ob šestih zvečer (3. aprila). — V bodoče bo služba božja ob času, ki si ga želi večina rednih obiskovalcev: ali ob 11:30, ali pa ob šestih zvečer.

WAGGA-WAGGA: slovenska služba božja bo v nedeljo 20. marca in 17. aprila ob šestih zvečer. Kakor doslej, bo vedno v sestrski kapeli.

BRISBANE ima velikonočno službo božjo na sam praznik — nedelja 3. aprila, ob 11:30 v South Brisbane.

SURFERS PARADISE ima slovensko mašo na isti dan kot Brisbane, le da je ob sedmih zvečer.

WOLLONGONG ima praznično sv. mašo za veliko noč (3. aprila) ob petih popoldan v Villa Maria kapeli. Na njihovo redno mašo — 10. aprila — ne bomo imeli službe božje. Sledenca je torej v Wollongongu spet dne 8. maja.

NEWCASTLE ima slovensko službo božjo na belo nedeljo, 10. aprila, ob šesti uri zvečer. Kot običajno v Hamiltonu. Sledenca maša bo 29. maja. Obakrat je po maši srečanje v dvorani s čajanko.

NAŠI POKOJNI

Prav na sveti večer, v petek 24. decembra ob osmih, je v bolnišnici v Mosman, N. S. W., umrl SLAVKO KOVAČIČ. Rojen je bil 4. maja 1907 v Veliki Gorici pri Zagrebu kot sin Martina in Olge r. Vršič. Živel je v sydneyškem okraju Cammeray, poročen z Marico r. Furlani, po rodu iz Prvačine. Slavko je bil vojaški pilot in je kot tak služil 22 let v jugoslovenski kraljevi letalski sili, nato pa devet let pri angleškem vojnem letalstvu, tudi v Suezu in Egiptu. Zadnjih nekaj let je bolehal in končno se je moral zateči v bolnišnico. Vdano je prenašal svoje trpljenje in nekaj dni pred smrtno prejel tudi sveto maziljenje in sveto potonico, da je lepo pripravljen odšel s tega sveta. Njegova zadnja želja je bila, da bi še enkrat videl domovino. Ta želja se mu je izpolnila na boljši način, saj je odšel v svojo večno domovino. — Pogrebna maša za pokojnega Slavka je bila v jezuitski cerkvi Matere božje v North Sydneyu v sredo 29. decembra. Pogreb se je razvil proti Northern Suburbs krematoriju, kjer so se poslovili od njega tudi njegovi sobojevniki - letalci.

Iskreno sožalje vdovi Marici in sorodnikom!

Dne 26. decembra je v Newcastle umrla ANA KALUDER r. Zelič. Mož Janez ji je umrl pred enajstimi leti. Pokojnica je bila rojena 26. julija 1908 v Št. Rupertu pri Celju, kjer živila še dva njena brata in dve sestri. Poročila se je leta 1930. Po vojni je družina

Sydney:
Nadškof
mašuje
pod
šotorom
na dvorišču
našega
verskega
središča

živila v taborišču Koflach v Avstriji, a od tam so jih premestili v Italijo v Bagnoli, leta 1949 pa so iz Neaplja na eni prvih ladij z begunci prispeli v Melbourne. Iz Bonegille so prišli v kraj Bega, N. S. W., kasneje pa se ustalili v Newcastle, kjer sta oče Janez in sin Denis pričela delati pri BHP (železolivarna), pokojnica pa se je zaposlila kot bolniška strežnica.

Pokojnica je imela veliko veselje s cvetjem in njen vrt je večkrat dobil prvo nagrado. Tudi drugim je rada postregla z rožami in sadikami ter je skrbela tudi za okrasitev farne cerkve v New Lambtonu, kjer so živeli. V tej cerkvi je bila zanjo opravljena tudi pogrebna maša: v sredo 5. januarja sta somaševala domači duhovnik Fr. Mackie in dr. Mikula. Pokop je bil na Sandgate pokopališče.

Naše sožalje sinu Denisu, ženi Robin ter vnukom Pavlu, Mateju, Petru in Emi-Jane.

KRSTI

David Van Eck, rojen v Jeddah, Soudi Arabia, kot sin Marcela in Kristine r. Asterstater. Botra sta bila Ave Maria Leonard in Geoff Leonard, katerega je pri krstu zastopal Stanko Asterstater. – Merrylands, 9. januarja 1983.

Michelle Emilia Marie Gostan, Westmead, N. S. W. Oče Ivan, mati Maria r. Chatterjee. Botra sta bila Pierre Jean Marc Ghislain Thomas in Marie Thomas. – Merrylands, 22. januarja 1983.

Katarina Julijana Kancilja, Bankstown, N.S.W. Oče Miroslav, mati Marjetka r. Homan. Botra sta bila Marija in Vinko Ovijač. – Merrylands, 6. februarja 1983.

Anton John Falež, Chapman, A. C. T. Oče John, mati Sue r. Roberts. Botra sta bila Roland in Vivian Zontsich. – St. John Vianney, Warramanga, A. C. T. – 12. decembra 1982.

POROKE

Brian David Galbraith, rojen v Sydneyu, in **Lidia Lavtar**, rojena v Sydneyu, hčerka Rafaela in Frančiške r. Polončič. Priči sta bila Ray Lawrence Galbraith in Zvezdana Lorber. – Merrylands, 12. februarja 1983.

Dušan Markočič, rojen v Wollongongu kot sin Antona in Zorke r. Marinič, in **Sonja Maria Leghissa**, rojena v Wollongongu kot hčerka Renata in Franke r. Mandič. Priči sta bila Edward Konrad in Julie D. Leghissa. – Villa Maria, Wollongong, 12. februarja 1983.

SPOVEDOVANJE ZA VELIKO NOČ je vselej pred sveto mašo ves postni čas in na veliki tened pred obredi. Opravite sveto spoved že zdaj in ne odlašajte do zadnjega dne pred praznikom samim!

POSTNI IN VELIKONOČNI SPORED:

20. marca, peta postna (tiha) nedelja:

8:45 dop. – zakrament sprave za veliko noč.

9:30 dop. – služba božja pete postne nedelje.

CANBERRA, 11:30 dop. – redna mesečna maša.

WAGGA-WAGGA, ob 6 uri zvečer – slovenska služba božja v sestrskem samostanu.

27. marca, šesta postna (cvetna) nedelja:

8:30 dop. – spovedovanje za veliko noč.

9:30 dop. – blagoslov zelenja in butaric, procesija v cerkev in sveta maša z dramatiziranim branjem pasijona po svetem Luku.

30. marca, velika sreda:

Ob sedmih zvečer – sveta maša in priprava na veliko noč.

31. marca, VELIKI ČETRTEK:

Ob sedmih zvečer – sveta maša zadnje večerje, umivanje nog, prenos Najsvetejšega v "ječo", nato češenje.

1. aprila, VELIKI PETEK:

Ob treh popoldan – opravilo velikega petka z branjem pasijona, češenjem križa in svetim obhajilom. Izpostavitek Najsvetejšega v božjem grobu.

2. aprila, VELIKA SOBOTA:

Ob 2. in 5. uri popoldan blagoslov velikonočnih jedil.

Ob sedmih zvečer blagoslov ognja in velikonočne sveče ter krstne vode, sveta maša velikonočne vigilije, nato Vstajenje, procesija in zahvalna pesem.

3. aprila, VELIKONOČNA NEDELJA:

8:00 zjutraj - zgodnja sveta maša z ljudskim petjem velikonočnih pesmi.

9:30 dop. – SLOVESNA SLUŽBA BOŽJA VELIKONOČNEGA PRAZNIKA.

11:00 dop. – pozna služba božja.

BRISBANE, 11:30 dop. – praznična služba božja.

WOLLONGONG, 5:00 pop. – praznična služba božja.

CANBERRA, Red Hill, 6:00 zv. – praznična služba **SURFERS PARADISE**, 7:00 zv. – praznična služba

10. aprila, druga velikonočna (bela) nedelja:

9:30 dop. – služba božja naše skupnosti.

NEWCASTLE, 6:00 zv. – praznična služba božja.

17. aprila, tretja velikonočna nedelja:

9:30 – služba božja naše skupnosti.

CANBERRA, 11:30 dop. – mesečna služba božja.

WAGGA-WAGGA, 6:00 zv. – slovenska služba božja.

P. VALERIJAN

Spomini škofa Leniča

V decembru je škof dr. Stanislav Lenič napisal te vrstice, pa so priše žal prepozno za decembrsko številko MISLI. Četudi kasno, jih objavljamo zdaj, saj so polne lepih spominov na srečanja, kakršna smo v tem mesecu doživljali tudi z nadškofom dr. Šuštarjem. Upajmo, da je tudi naš letošnji visoki gost odnesel iz Avstralije toliko lepih spominov, kot tistikrat pisec tega pisma. Eno lahko rečemo: težko bo v spominu posekal dr. Leniča . . .

KMALU bo minilo deset let, kar sva s patrom provincialom Marijanom Valenčakom bila pri Vas na obisku. Še vedno v duhu gledam vse kraje, ki sem jih takrat obhodil. Začeli smo v Sydneyu, kjer je bila blagoslovitev nove cerkve sv. Rafaela, birma, misijon. Vse je bilo tako slavnostno razpoloženo, toliko lepih srečanj smo imeli, toliko prisrčnih razgovorov. Vsi ti dragi obrazi so mi še vedno v spominu. Iz Sydneya smo obiskali Wolongong, Brisbane, Mount Iso in še nekaj manjših naselbin, kjer bivajo Slovenci. Potem smo šli na pot prek Canberre proti Melbournu, kjer smo skupaj doživel veličasten evharistični kongres, pri katerem so sodelovali tudi naši Slovenci. V cerkvi sv. Cirila in Metoda, ki jo je štiri leta prej blagoslovil koprski škof Jenko, smo se ob tridnevnci duhovno prenavljali, nato pa imeli pod milim nebom na velikem dvorišču Baragovega doma svoj evharistični kongres v malem in veliko slovensko birmo.

Po kongresu smo šli na dolgo pot proti Adelaidi. Tam še niste imeli svoje cerkve, imeli pa ste že svoje skromno središče, ki Vam ga je pripravil pater Bazilij. Zelo sem vesel, da je patru Janezu uspelo zgraditi novo cerkev, ki Vam jo bo v februarju blagoslovil slovenski metropolit in nas nadškof dr. Šuštar. V duhu bom med Vami navzoč. Iz srca čestitam slovenski skupnosti v Adelaidi in okolici, ki se bo odslej lahko zbirala v cerkvi, ki ste jo sami zgradili.

Tudi obiska na otoku Tasmaniji, ki je del Avstralije, ne morem pozabiti. Tudi v ta daljni košček sveta je zašel slovenski človek, ki se je tako veselil našega obiska iz domovine.

V okolici Melbourna smo obiskali vrsto naselbin s slovenskimi rojaki, Geelong, Morwell itd. Povsod so bile lepe naše slovenske maše in srečanja po njih. Še danes dobivam voščila za praznike s teh krajev od dobrih ljudi.

Moja pot se je zaključila v zahodnem Perthu. Takrat se je ozračje že ohladilo in imam zato še toliko lepše vtise.

Dragi rojaci! Moj obisk v Avstraliji ni bil samo veselje za Vas, ampak veselje in lepo doživetje tudi za mene. Trudili smo se vsi, da bi se tiste dni kot verni kristjani globlje zavedli svojega krščanskega poklica, se utrdili v veri svojih očetov in mater, obenem pa poglobili tudi svojo slovensko zavest in povezavo z domovino.

Od dne do dne sem bolj občudoval Vaše duhovnike, ki že dolga leta delajo in živijo med Vami. Videl sem njihov čisti idealizem. Nikjer niso iskali sebe in svojih koristi, pač pa so povsod in vedno bili kakor služabniki Vaše vere. Kakšne romane bi nam lahko pisala pater Bazilij in pater Valerijan, če bi hotela opisati vse, kar sta v teh letih storila, ne samo v verskem, temveč tudi v narodnem in socialnem oziru za Vas. Pater Bazilij ni zastonj dobil odlikovanja angleške kraljice, česar smo se tudi doma iz srca razveselili.

Dragi slovenski bratje in sestre! Iz srca se veselim z Vami, da Vas bo letos obiskal naš ljubljanski nadškof, ki Vam bo prinesel pozdrave iz domovine in božji blagoslov. Tudi on prihaja med Vas zato, da bi Vas utrdil v veri in slovenskem prepričanju, da bi dal od blizu priznanje Vašim duhovnikom, da bi z Vami molil in se veselil ob blagoslovitvi že tretje slovenske cerkve na avstralskih tleh. Sprejmite ga z veseljem in spoštovanjem kot Gospodovega odpolana in zvestoga sina naše slovenske domovine!

Vsem sydneyskim slovenskim vernikom, graditelju cerkve sv. Rafaela patru Valerijanu, našim dragim sestrinim frančiškankam Brezmadežne, iskreno čestitam ob prvem jubileju Vaše cerkve, ki naj bo še naprej Vaše priljubljeno središče.

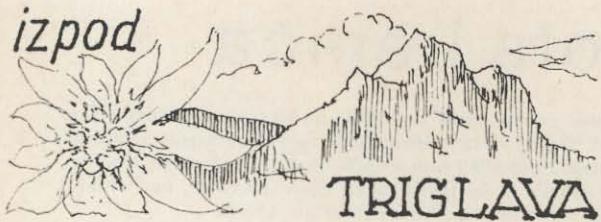
Mati Marija, Slovencev mati in kraljica, naj srečno vodi življenja čolnič vsakega izmed Vas!

Prisrčno Vas vse v Gospodu pozdravlja
Vaš vdani

+ STANISLAV LENIČ

Ljubljana, decembra 1982.

PO POROČILIH je bil zadnji božič na Slovenskem tako množično praznovan kot še zlepa ne. Seveda pa je bil praznik popolnoma odsoten v ljubljanskem radiu in na televiziji. Le obmejni Slovenci so ga imeli priliko doživljati tudi po radiu in televiziji: na Primorskem iz Trsta, na Gorenjskem iz Celovca, na Štajerskem in v Prekmurju z Dunaja in Budimpešte.

Nadškof ljubljanski in metropolit dr. Alojzij Šuštar je bil na tržaškem radiu v predbožični oddaji, kjer ga je novinar med drugim vprašal tudi o tem, kdaj bosta božič in verske oddaje radia in TV dejstvo tudi v Sloveniji. Takole se je glasil odgovor: "Načenjate zelo boleče vprašanje. Bolj bi bil vesel, če vam ga ne bi bilo treba postaviti, vendar je tudi to vprašanje izraz naše resničnosti . . . Božič je v Sloveniji navaden delovni dan. To sprejemam kot dejstvo, do katerega je prišlo pred dolgimi leti v težkih razmerah; najbrž teh težkih razmer nihče ni vesel. Srečnejši bi bili, če bi se to dejstvo kot spomin na hude čase spremenilo, kot se je že marsikaj drugega spremenilo. Samo dve dejstvi sta v človekovem življenju nespremenljivi: rojstvo in smrt. Vse drugo se v življenju spreminja in je spremenljivo. Trdno upam, da se bo tudi to dejstvo spremenilo in da bomo mogli praznovati božič kot dela prost dan. To upanje smo izrazili slovenski škofje tudi v svoji božični poslanici. Ko se za to zavzemamo, nikakor ne pomeni to, da hočemo komu vsiljevati svoje versko prepričanje. Pametna in dobra rešitev v tem smislu bo še marsikaj uredila in ublažila, kar vsako le-

to boleče vstopa v zavest vernih ljudi ravno okrog božiča.

Kar pa zadeva radio in televizijo, namreč, kakšni so izgledi, možnosti, moram reči, da ne vem. Želja, da bi imeli tudi veri dostop, je zelo močna: so tudi nekatera znamenja večjega razumevanja za to, da bi našli obliko, ko bo verski svet kot družbena resničnost in velik ter pomemben del naše družbe navzoč tudi na radiu in televiziji. Zares je težko razumeti, če so že vse druge komponente – kot se vi izražate – umetnost, kultura . . . pri tem navzoče, le verski svet je skoraj popolnoma izključen. Zame je to predvsem vprašanje enakopravnosti vseh v družbi ter v javnih sredstvih družbenega obveščanja, in nikakor ne kakšne verske propagande ali vsiljevanja verskih prvin komur koli, ali iskanja priložnosti za versko polemiko, ki bi jih prinesel radio ali televizija. Res ne vem, kje bi bila težava, če bi sprejeli dejstvo, da je toliko in toliko vernih sestavnih del naše družbe in da imajo izredno željo in tudi pravico, posebno ostareli in bolni, saj bi na ta način mogli doživeti božič, mašo, verski praznik. Prepričan sem, da se bo dalo po pametnem in odkritem ter skupnem prizadovanju to in ono urediti . . ." (Družina, Ljubljana 2. jan. 1983)

Že mnogo let se slovenski škofje s svojimi verniki trudijo iz "bi" napraviti "bo", pa jim doslej še ni uspelo.

V KOPRU so lani pretvorili okoli 2,190.000 ton blaga in s tem presegli načrt za 30.000 ton. Dočim je kontejnerski prevoz zaostal, je bilo pretvorjenih generalnih tovorov in tovorov lesa veliko več, kot pa so predvidevali. Koper, naše okno v svet, je za Slovenijo zares velikega pomena.

NOV DOPRSNI KIP se je 12. decembra pridružil ostalim na Erjavčevi cesti v Novi Gorici. Odkrili so ga goriškemu rojaku, dolgoletnemu profesorju srednjeveške zgodovine na ljubljanski univerzi, dr. Milku KOSU. Po naročilu Zgodovinskega društva za Severno Primorsko je kip izdelal akademski kipar Negovan Nemec.

O DOLGOVIH, ki jih z ostalimi jugoslovanskimi republikami nosi na hrbtnu tudi Slovenija, od doma ni dosti poročil. Tam govore in pišejo samo o neki "krivdi vseh", ki zdaj vsem narodom – razen najbrž oblastnikom – zateguje pasove. Varčevanje in odlična organizacija samoupravljanja naj bi Jugoslavijo kar skoraj čudežno v kratkem času rešila dolgov. Tuji časopisi pa o finančnem jugoslovanskem problemu pišejo bolj zaskrbljeno. V nemškem tisku smo brali tole: Jugoslavija se prve štiri mesece tega leta sooča z izredno težkim gospodarskim položajem. Od okoli 5,4 milijard dolarjev, ki jih mora vrniti za

E. Z. OFFICE MACHINES

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev se melbournskim Slovencem priporoča za prodajo novih in starih pisalnih, računskih in podobnih strojev vseh znank. Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČZŠ, ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

1 Yarra Court, N. DANDEMONG, Vic. 3175
Telefon: 795 6937

dolbove v tujini, jih zapade nekako 80% v prvih štirih mesecih. V Beogradu komaj kdo verjame, da bi Jugoslavija, ki ima uradno 19 milijard dolarjev dolgov na Zahodu, zmogla ta napor brez pomoči svojih upnikov. Ta mučni položaj spet stavljva vprašanje, ali bo morala po Poljski in Romuniji tudi Jugoslavija pokriti dosedanje dolbove s tem, da bo naredila nove.

Mnogo znamenj kaže na to, da so Jugoslaviji že lani podaljšali rok za povrnitev dela njenih obveznosti. Tudi lani je namreč moral Beograd plačati v tujini na posojila okrog 5,4 milijarde dolarjev. Od te vsote so obresti plačali točno, za posojila pa so dali okrog 60% denarja zahodnonemški denarni zavodi z novimi posojili, kar ni nič drugega kot stare dolbove spremeniti v nove, torej odložitev plačilnega roka . . .

KAVA, KAVA, le kaj bi brez nje! Pred novim letom si jo v Sloveniji lahko kupil po trgovinah le po 10 dkg, in njena cena se je sukala okoli 790 dinarjev. Pod roko in za višjo ceno pa je bila seveda tudi na razpolago. Je pa lani Slovenija uvozila le 4400 ton kave, kar je samo 40 odstotkov načrtovane količine. Za letos načrtujejo, da bodo uvozili 8600 ton tega dragocenega zrnja, pa že vse nekam tako kaže, da bo ostalo pri pobožni želji . . .

V NOVI GORICI je sredi adventnega časa koprski škof dr. Janez Jenko končno posvetil novo cerkev.

Po številnih prošnjah, ki so se vrstile na oblasti v dobi nad dvajset let, je končno novogoriška verska skupnost dobila svoje svetišče. Za slovesnost posvetitve so napolnili prostorno zgradbo do zadnjega kotička.

Cerkev je v rekordnem času zgradilo splošno gradbeno podjetje Primorje iz Ajdovščine, likovno pa jo je opremil akademski kipar Stane Jarn iz Kočevja.

Cerkev že stoji, za enkrat seveda še na dolgovih, ki delajo skrbi koprskemu škofu. Zato je hvaležen za sleherno pomoč tudi iz zdomstva.

“ČEZ MEJO” gre veliko manj ljudi, odkar so začele veljati odločbe o obveznem depozitu. Carinska uprava je objavila, da je novembra 1982 prestopilo mejo 491.418 domačih ljudi, leto poprej v istem času pa skoraj milijon več. Pa tudi prestopi meje z maloobmejnimi potnim listom, kot ga imenujejo, je precej usahnil. Po omejitvenih ukrepih lanskega novembra je z maloobmejnimi potnim listom prestopilo mejo 262.955 ljudi, leto poprej pa še enkrat toliko. Vse izgleda, da predpisi državi ne bodo v korist, ampak v škodo in izgubo.

RIBNIŠKEMU podjetju RIKO je gospodarska zbornica Jugoslavije podelila zlato plaketo za izredne dosežke na gospodarskem področju. Ribničani so gadje, kar priznajmo! Ljubljana je najbrž kar zelena od grde nevoščljivosti . . .

TUDI TO LETO POLET : 8. JUNIJA MELBOURNE/SYDNEY — LJUBLJANA

in tudi zelo ekonomská prilika
za obisk lepe Slovenije:

Iz Melbournata: 8/6/83 ob 09.25 AM

Prihod v Ljubljano: 9/6/83 ob 04.55 zjutraj

Iz Sydneysa : 8/6/83 ob 12.40

Obrnite se pravočasno na nas, da dobite podrobnejša pojasnila!

Ne pozabite, da je že od leta 1952 ime GREGORICH dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

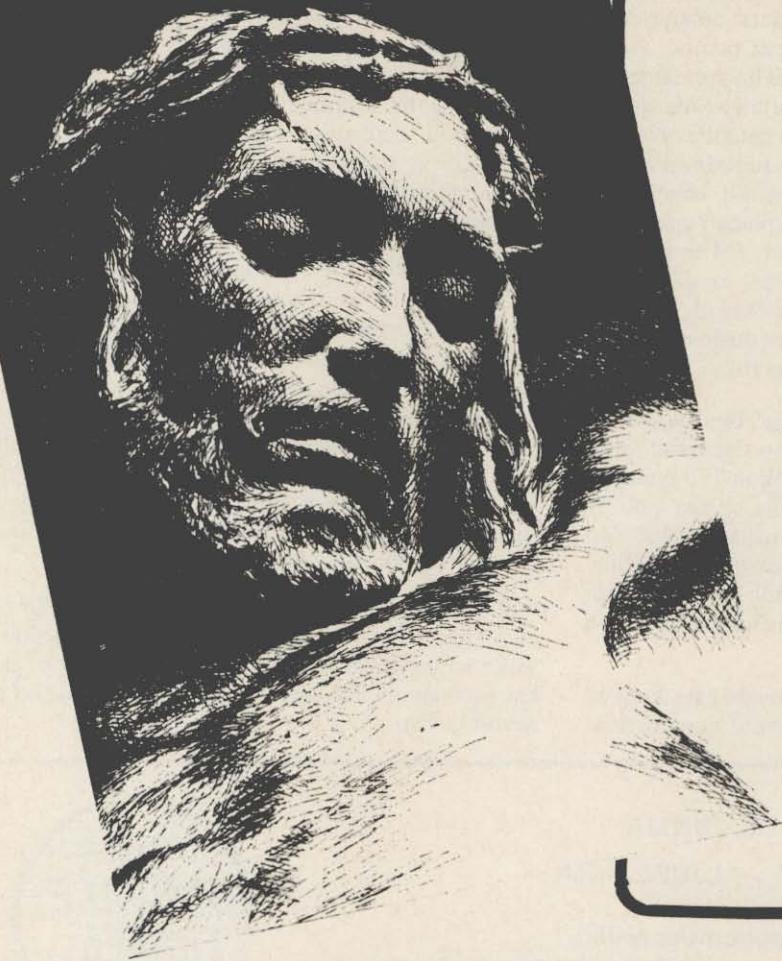

ERIC IVAN GREGORICH

DONVALE TRAVEL

**1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109**

Telefon: 842 5666 (vse ure)

OB KRIZU

"MOLIMO TE, KRISTUS, IN TE HVALIMO, KER SI S SVOJIM KRIŽEM SVET ODREŠIL," molimo v pri sleherni postaji križevega pota, v globoki veri in priznanju, je bilo Kristusovo trpljenje za nas odrešilnega pomena.

"Daritve in žrtve (stare zaveze) nisi hotel, a telo si mi pripravil. Tedaj sem rekel: Glej, prihajam, da izvr-

Nato so ga križali ter si razkaj naj bi kdo vzel. Bila pa je njegovi krivdi se je glasil: Jude

Z njim so križali dva razboči. Tako se je spolnilo pismo, ki

In mimogreduči so ga sramdiraš tempelj in ga v treh dneh. Tako so se mu posmehovali tudi govorili: "Drugim je pomagal, kralj, naj stopi zdaj s križa, sta bila z njim križana, sta ga s

Ko je prišla šesta ura, je po deveti uri je zaklical Jezus z kar pomeni: "Moj Bog, moj Bokateri izmed teh, ki so zraven kel pa je nekdo in napojil govoriteč: "Pustite; glejmo, ali je z močnim glasom in izdihnil. od vrha do tal. Ko je pa stotni s takim klicem, je rekel: "Resni

Bile so pa tudi nekatere ženske Magdalena in Marija, mati Jakobove, lilejji hodile za njim ter mu v Jeruzalem.

sim, o Bog, tvojo voljo." Tako nam pove pismo Hebrejcem (Hebr 10, 5-7), da je govoril Jezus že ob učlovečenju. Sveti pisec je hotel s tem poudariti, da je imel Jezus vse življenje pred očmi svojo veliko nalogu: odrešiti človeštvo z daritvijo svojega življenja.

Bog ni bil dolžan človeka po grehu odrešiti in ga še enkrat digniti k sebi. Svobodno in le iz ljubezni se je za to od vekomaj odločil. Tudi pri izbiri, kako naj se odrešenje izvrši, je bil svoboden in bi bil mogel ljudi odrešiti na različne načine. Prav tako od vekomaj pa je sklenil, naj njegov edini Sin postane človek in s trpljenjem ter smrtjo na križu izvrši odrešenje človeškega rodu. Tak način odrešenja kar najlepše razodeva božjo dobroto in božje usmiljenje, obenem pa pretresljivo oznanja, kako veliko zlo je greh, da potrebuje tolikega in takšnega Odrešenika. Prav pri-

Božja beseda

Ili njegova oblačila, tako da so zanje žrebali, tja ura, ko so ga pribili na križ. In napis o i kralj.

a, enega na njegovi desnici in enega na levitavi: "In med hudodelce je bil prištet." i, zmajevali z glavo in govorili: "Aha, ki poostavljaš, reši samega sebe in stopi s križa." veliki duhovniki s pismouki in so med seboj n sebi ne more pomagati; Kristus, Izraelov bomo videli in verovali." Celo onadva, ki otila.

ej zemlji nastala tema do devete ure. In ob čnim glasom: "Eloi, Eloi, lama sabaktani?" zakaj si me zapustil?" Ko so to slišali netali, so govorili: "Glejte, Elija kliče." Pritekisom, jo nataknil na trst in mu dajal piti, da Elija, da ga sname." Jezus pa je zaklical zagrinjalo v templju se je pretrgalo na dvoje ki mu je stal nasproti, videl, da je izdihnil o, ta človek je bil Sin božji."

, ki so od daleč gledale; med njimi Marija a mlajšega in Jožefa, in Saloma, ki so v Gaggle; in veliko drugih, ki so prišle z njim

(Iz evangelija svetega Marka 15, 24 – 41)

merno je tudi bilo, da je ravno druga božja oseba izvršila odrešenje, kajti Bog Sin je popolna podoba Očetova, zato naj on obnovi v človeku nadnaravno božjo podobo.

Bog Sin je torej postal človek, da bi mi postali zopet božji otroci. Je torej začetnik novega reda, lahko rečemo, novega človeštva. Zato se imenuje tudi drugi Adam. Kakor pa je prvi Adam z nepokorščino vse človeštvo od Boga odtrgal in ga pahnil v sužnost hudočnega duha, tako je po božjem načrtu drugi Adam - Kristus ravno s pokorščino iztrgal človeštvo iz sužnosti greha in ga vrnil Bogu. To popolno pokorščino Očetu je Jezus izrazil v daritvi svojega življenja na križu. Z njo je bilo odrešenje izvršeno. Zato po pravici ponavljamo pred križem vzklik, s katerim smo pričeli tudi ta članek: "Molimo te, Kristus, in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil!"

In kakšni so sadovi Jezusove odrešilne daritve na križu?

Prvi sad je popolno zadostenje za gredo. Ker je Jezus Bog, je mogel dati neskončno zadoščenje svojemu Očetu; ker je pa tudi človek, je mogel zadostiti za ves človeški rod. Ta prvi veliki sad Jezusove daritve na križu sveto pismo na mnogih mestih ganljivo in jasno popisuje. Naj omenimo le preroka Izaija, ki je že v stari zavezi zapisal o Jezusovem trpljenju: "Bil je ranjen zavoljo naših grehov in potrt zavoljo naših hudočnjakov. Z njegovimi ranami smo bili ozdravljeni. Gospod je nanj naložil nas vseh pregreho." (Iz 53, 5. 6.)

Drugi sad Jezusove odrešilne daritve je odkup - nina iz sužnosti greha, hudočnega duha in smrti. Sveti Peter nam kliče: "Od-kupljeni ste z dragoceno krvjo Kristusa kot nedolžnega in brezmadežnega Jagnjeta." (1 Pet 1, 19) Sveti Pavel pa je zapisal, da je "Jezus samega sebe dal v od-kupnino za vse." (1 Tim 2, 6) Na drugem mestu pa z nazorno podobo pojasnjuje: "Pismo s postavami zoper nas je izbrisal in ga odpravil, ko ga je pribil na križ." (Kol 2, 14.)

Najslajši in poslednji sad Jezusove daritve na križu pa je zaslujenje nebes in vseh potrebnih milosti in zavetje. Vsemu človeštву je Jezus zaslužil dejanske milosti, s katerimi se pripravljamo na opravičenje; zaslužil je posvečajočo milost, ki je pogoj zveličanja; zaslužil vse darove, ki jih duša z njo vred prejme; zaslužil vse njih sadove in večno zveličanje kot krono vseh darov. Sebi pa je Jezus zaslužil posebno poveličanje, s katerim ga je, kakor piše sveti Pavel v pismu Filipijskemu (Flp 2, 9), "Bog povišal in mu dal ime, ki je čez vsa imena."

"Naše velikonočno Jagnje - Kristus je darovan... bomo kmalu slišali v berilu velikonočne nedelje. Odrešenje je izvršeno, a dejansko ga bomo deležni le, če sami sodelujemo. To sodelovanje pokažemo, če tako kakor Kristus v vsej pokorščini vršimo božjo voljo, izraženo v božjih zapovedih. In pa, da sprejemamo nase voljno tudi pokoro za svoje grehe, prestopke in malomarnosti v božji službi. Zlasti pa, če radi in s pridom uporabljamo vsa sredstva, ki jih je Jezus kot studence odrešilnih milosti postavil za človeka.

Pozdravljen KRIŽ, naše upanje in naša moč! O.

adelaideki odmevi

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
44 Young Ave., W. Hindmarsh, S.A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S.A., 5007)
Telefon: (08) 46 5733

STAR pregovor pravi: "Z Bogom začni vsako delo in ti bo lepo uspelo!" S temi besedami pričenjam letošnje prve vesti v naš mesečnik MISLI.

Prav v začetku leta se je za nas Slovence Južne Avstralije in nasploh za vse avstralske Slovence zgodilo takliko lepega, ki nam bo vsem ostalo za vedno v spominu.

V naši adelaideki verski skupnosti sta 9. januarja prvič pristopila k Gospodovi mizi brata Ricky in David Pistor. V primerjavi s Sydnejem ali Melbournom je čudno slišati, da sta samo dva prvoobhajanca. Vendar je bilo slavje prisrčno in za prvoobhajanca doživetje. Želimo, da bi vedno ostala povezana s Cerkvijo in da bi redno prejemala zakramente.

Dne 7. januarja sta stopila na skupno pot Anna Marija Pungerčar, hčerka poznanih staršev in velikih dobrotnikov naše nove cerkve – Ivanke in Lojzeta Pungerčar, ter Anin izvoljenec David Oliver Brown, iz avstralske družine Petty Herrne in Ronaldja Keitha (že pokojni) Brown, Gawler. – Novoporočencema želimo božjega blagoslova in razumevanja v življenju!

Dne 12. februarja pa je ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Alojzij Šuštar podelil zakrament svete barme trinajstim slovenskim otrokom. Želimo našim birmancem, da bodo dobri in vzorni kristjani, zvesti Bogu in slovenskemu narodu.

Sveta birma je bila zvečer ob 5:30, po končanem bogoslužju – bil je zadnji v stari anglikanski cerkvi – pa je bil družabni večer v cerkveni dvorani, ki je bila za to priliko vsekakor premajhna. Kljub temu, da smo bili na tesnem, je vendar bilo prijetno.

TRINAJSTI FEBRUAR 1983 bo ostal nam vsem v Južni Avstraliji še v posebno lepem spominu. Ta dan je naš visoki gost iz domovine, nadškof dr. Alojzij Šuštar, blagoslovil našo novo cerkev svete Družine. Slovesnost se je pričela ob petih popoldne ob prisotnosti adelaidekega pomožnega škofa dr. Philipa Kennedyja, bivšega oskrbnika Adelaide p. Bazilija iz Melbourna, pp. Valerijana in Cirila ter zlatomašnika dr. Ivana Mikula, drugih duhovnikov-gostov, naših sester iz Melbourna (s. Silvestre, s. Monike in

s. Maksimilijane) in številnih vernikov. Med zastopniki državnih in krajevnih oblasti naj posebej omenim rojaka senatorja Miša Lajovica, ki je prav za to slovesnost priletel iz Sydneja.

Na to slovesnost smo se pripravljali z velikim veseljem in velikimi upi. Bil je zares prijeten večer brez vročine, tako v cerkvi pri pomembnjivem bogoslužju kakor kasneje v dvorani Slovenskega kluba, ki je naša soseda. Res veliko rojakov se je zbral k slovesnosti iz Adelaide in vseh koncev Južne Avstralije.

Naj se na tem mestu iz srca zahvalim vsem, ki so se odzvali vabilu. Prav posebna zahvala pa seveda našim rojakom iz Adelaide in bližnje okolice, ki so toliko žrtvovali z denarjem in delom, da je prišlo do slavnostnega dne. Bog naj povrne zlasti vsem obrtnikom, ki so brezplačno delali ure in ure pri gradnji. Če bi hotel vse našteti, bi vzel p. uredniku v MISLIH preveč prostora. Upam pa, da bo za veliko noč oz. za belo nedeljo že napravljena plošča z imeni vseh dobrotnikov z darovi ter plošča z imeni prostovoljnih delavcev.

Posebno bi se rad zahvalil našemu pevskemu zboru, ki se je tako lepo potrudil za ubrano petje pod vodstvom g. Jožefa Šterbenca. Zahvala tudi mladini, ki je sodelovala pri blagoslovu. Res lepo je bilo videti toliko narodnih noš, ki so nam vsem v ponos.

Lepo se zahvalim Slovenskemu klubu, ki nam je za to priliko odstopil dvorano, za sleherno sodelovanje in veliko razumevanje. Sosedje smo, zato upam in želim, da bi začeli bolj sodelovati. Tudi novi g. predsednik je to pokazal. Resničen je pregovor: V slogi je moč! In naša moč bo zelo velika, če bo sodelovanje.

Lepo se zahvalim kvintetu Planinka iz Berrija za prijetne melodije med sporedom v Domu. Iz take daljave so se potrudili med nas.

Vsem, ki ste poskrbeli, da nismo bili lačni po končanem bogoslužju, prav tako Bog povrni za obilno in dobro postrežbo. No, in končno tudi vsem, ki ste kakorkoli pomagali z darovi ali delom za novo cerkev in ob priliki slovesne blagoslovitev.

Bogoslužni razpored v novi cerkvi ostane po starem urniku: ob delavnikih je sveta maša zvečer ob sedmih, ob nedeljah pa dopoldne ob 9:30. Zapovedani prazniki imajo večerno mašo ob 7:30.

Spovedovanje je pol ure pred pričetkom vsake maše. Zdaj za velikonočne praznike bo posebno spokorno bogoslužje na cvetno nedeljo med mašo.

V postnem času je vsak petek zvečer po sveti maši križev pot. Starši, ne pozabite na to pobožnost! V velikem tednu je prilika za sveto spoved vse dneve razen na velikonočno nedeljo, ko ni spovedovanja.

Na veliki četrtek imamo zvečer ob sedmih spomin na zadnjo večerjo, po maši pa bomo molili za duhovniške poklice.

Na veliki petek je strogi post. Zvečer ob šestih je bogoslužje velikega petka. Na veliko soboto bodo po starem običaju družine ves dan molile pred Najsvetejšim v božjem grobu. Zvečer ob šestih bomo imeli bogoslužje velike sobote, nato vstajenje. Ob treh in po večernem bogoslužju je blagoslov velikonočnih jedil. Če je po družinah še kaj slovenskega duha – ne pozabite na to lepo navado: blagoslov velikonočnih jedil!

Na veliko noč je slovesna sveta maša ob 9:30 do poldne. Med mašo bo prepeval cerkveni pevski zbor.

Rojake v Berriju bom obiskal na cvetno nedeljo. To je zadnja nedelja v mesecu marcu. Bo lepa prilika za velikonočno spoved. – Naj se na tem mestu tamkajšnjim rojakom tudi iz srca zahvalim, da so nadškofu ob obisku Berrija priredili tako prijeten sprejem.

Radijsko oddajo v priredbi verskega središča lahko poslušate vsako drugo in zadnjo sredo v mesecu. Je zvečer ob osmih na valu 5 EBI FM.

Verouk za mladino, ki je bila že pri birmi, se bo prišel v mesecu maju. Bo enkrat na mesec po nedeljski maši, v dogovoru z mladino.

Ne pozabite na novi naslov, ki je pod glavo te naše rubrike!

P. JANEZ

Nadškof Šuštar, škof Kennedy in duhovščina – prvkrat zbrani okrog oltarja nove adeliadske cerkve

V božjih očeh ima trpljenje večjo vrednost kot vse drugo, kar more človek velikega, važnega in dobrega storiti. Trpljenje je najvišje in najboljše, kar more božja previdnost človeku v to življenje poslati, odkar si je Sin božji prostovoljno iz ljubezni do nas trpljenje izbral, da nas z njim odreši.

Zapomnimo si: Žrtvi sledi blagoslov! Čim težja žrtev, tem bogatejši blagoslov za nas same in za druge, med katerimi živimo. – Zato je človek, ki veliko trpi, blagoslov za vsako hišo in za vsak kraj, kjer prebiva. Tudi žrtvam našega naroda sledi blagoslov. Nikar ne dvomimo o tem, čeprav morda s svojimi umrljivimi očmi tega blagovslova še ne vidimo, saj je mnogo svetih in zveličavnih reči, ki jih ne opazimo, pa vendar so v dušah. Ne dvojmimo torej, temveč zaupajmo tedaj, kadar težo žrtve najhuje čutimo!

Škof dr. Gregorij ROŽMAN

NAŠE NABIRKE

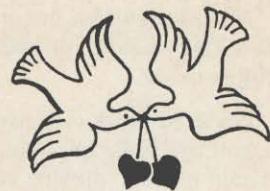
BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE "MISLI":

\$500.— N.N.; \$100.— Dr. Mark Coby;
\$50.— N.N.; \$44.— Peter Kern; \$39.—
Marija Umbruzunas; \$31.— Alojz Golja;
\$29.— Štefan Vuk; \$28.— Ivan Vuksinič;
\$24.— N.N.; Franc Pongračič; \$20.—
Marija Nekrep, N.N., Roman Uršič, Ro-
bert C. Mejč, N.N., Anton Požar, Mi-
lan Beribak, Peter Bizal, Anica Mukavec,
N.N.; \$15.— Janez Krušec; \$14.— Mira
Berényi, Marija Paunič, Štefan Zalik, A-
nica Smrdel, Franc Plesničar Jr., Milan
Prosenik, Bernard Brenčič, Dr. Zvonimir
Hribar, Ivan Figar, Ivan Barič, Jože Grilj,
Pavla Čečko, Bojana Penko, Franc Da-
nev, Štefan Kočar, Franc Magdič, Ivan
Cirej, Ema Simčič, Anton Kosi, Frances
Mulej, Maks Hartman, Tereza Kaiser, Jo-
žica Paddle, Vinko Prinčič, Jožefina Bra-
letitch, Mario Jenko, Maria Zai, Jožefina
Kunek, Anton Cevec, Alojz Schiffler,
Pavla Zemljak, Antonija Šabec; \$12.—
Rado Škofic; \$10.— Julka Mrčun, Van-
da Sperne, Franc Pozvek, Franc Brenčič,
Marija Peršič, Jože Simčič, Jože Slavec,
Francka Anžin, Mario Saksida, George
Marinovič, Rafael Koren; \$9.— Alojz
Hrast, Jožef Kastelic, Zorko Abram, I-
van Petelin, Frančiška Vekar, Anica Pe-
gan, Albin Smrdelj, Anton Urbas, Janez
Albrecht, Nikolaj Bric, Tilka Matjašič,
Emil Zajc, Ivan Prpič, Nino Burlovič, I-
van Slavec, Roza Franco, Antonija Po-
klar, Davorina Guštinčič, Danica Perko,
Danila Štolfa, Mihail Dekleva, Ivanka
Dekleva; \$8.— Stanko Pevc, N. N., Leo
Muller; \$7.— Andrej Grlj, Anton Lackner,
Alojz Jakša, Marija Spilar, Ivan La-
puh, Franc Vodopivec; \$6.— Anton Bav-
dek, Mara Catana, Lojzka Vučko, Vinko
Marn, Ivan Kavčič, Irena Grassmayr,
N. N., Karolina Čargo, Ana Rener, Mari-
ja Debelač, Jože Brožič, Štefan Kolenco,
Stane Furlan; \$5.— Alda Šuber, Jože
Senčar, Štefan Boelckey, AnnaMaria Col-
lja, Albin Gec, L. M. Martin, Fanica La-
sič, Felix Lužnik, Friderik Nemec, Tin-
ka Urh, Marija Bizjak, Rudolf Simonetič,
Marta Suša, Janez Virant, Maria Kraš-
vec, Maria Myeda, Janez Vidovič, Vinko
Tomažin, Adolf Samsa, Ana Horvat, El-
izabeta Car, John Stajnko, Alojz Žagar,
Mirko Cizerle, Anton Mršnik, Milena
Birs; \$4.— Jožef Jež, Franc Rolih, Te-
režija Cresi, Matija Štukelj, Petrina Pav-

Florence L. Barclay:

Pesem dveh src

roman

Prevedel Silvester Čuk
Ilustriral Lojze Perko

(DESETO POGLAVJE: IZPOVED)

Naposled je Jane spregovorila: »Garth, je res? Ali res želite, da bi vam bila... da bi vam bila to?«

»Res, draga,« ji je odgovoril blago in glas se mu je od premagovanega ganotja rahljo tresel. »Vsaj prišel sem semkaj zato, da vas prosim to. Zdaj vas nimam več kaj prosi, ljubljena... Vi ste moja žena! Nobena obljuba, noben obred vas ne bo mogel narediti bolj mojo, kot ti trenutki čudovite zvezе...«

Jane se je obrnila in ga pogledala.

Se nikdar ni videla česa tako sijajnega, kot je bil v tem trenutku Garthov obraz. Te bleščeče oči so jo prebodle kot meč: rada bi jih bila pokrila z rokami, rada bi ga bila prosila, naj je ne gleda, ko je govoril z njo.

Z enim kolenom je pokleknila na kamnito klop, z laktmi se naslonila na rob ograje ter si z dlanmi zakrila oči. Prizadevala si je, da bi bila mirna, ko mu je odgovorila:

»Iznenadili ste me, Dal... Sicer sem res opazila, da ste bili polni neke nenavadne pozornosti do mene in da je najina skupna ljubezen do glasbe povečala najino prisrčnost in je med nama okrepila tisto zaupnost, ki se mi je zdela samo izraz pristnega in iskrenega prijateljstva... Priznam, da sem vaše prijateljstvo cenila bolj kot vsa druga — to je pa tudi vse... Naj vam odkrito povem: mislila sem, da mi boste nocoj pripovedovali kaj zaupnega v zvezi s Paulino Lister. Vsi so prepričani, da vas je njena ljubost osvojila. In tudi jaz sama sem mislila tako.«

Jane je umolknila.

»No v redu,« je odvrnil Garthov glas mirno, z veselim prizvokom, »zdaj veste nekaj drugega.«

»Dal, tako ste me iznenadili, presenetili! Ne morem vam odgovoriti nocoj, morate mi dati časa do jutri do poldne.«

»Toda, ljubljena,« ji je rekел nežno, »saj ni potrebno, da odgovarjate in tudi ni potrebno, da bi vas jaz kaj spraševal. Mar ne uvidite, da sta bila vprašanje in odgovor izrečena malo poprej? Oh, ljubljena, vrnite se k meni in sedite sem!«

Jane se ni premaknila.

»Ne,« mu je rekla. »Ne morem vas pustiti v prepričanju,

da je stvar že dokončno odločena. Iznenadili ste me in izgubila sem glavo. Priznam, da je to neodpustljivo. Toda, dragi priatelj, zakon je resna zadeva in ne samo stvar čustev. Najvažnejša v zakonu je njegova trdnost in trajnost, zato potrebuje trdne temelje, ki bodo lahko prenesli vse preizkušnje vsakdanjega skupnega življenja. Toliko zakonov sem spoznala od blizu! Pri nekaterih družinah sem živila dalj časa, pri drugih sem bila za krstno botro njihovim otrokom. Ko sem tako spoznala zakonsko življenje, sem sama pri sebi sklenila, da bom ta korak naredila le, če bom popolnoma prepričana. Ne čudite se torej, da vas prosim za dvanaest ur premisleka.«

Garth je molče poslušal ta njen govor.

Sedel je na nadzidku in s hrbotom obrnjen proti jezeru ter nagnjen naprej, je nekaj časa poskušal gledati Jane v obraz, toda zakrivala ga je njena dvignjena roka. Prekrižala je koleni in ju objela z rokami ter se pozibavala naprej in nazaj toliko časa, da je obvladala tisti nagon, ki ga je silil, da bi silovito nastopil. Svet je želel postati miren, zato je skušal svojo pozornost zaposliti z povsem neznatnimi stvarmi. Opazil je rdečkasti madež, ki ga je bil napravil na beli terasi sinoči, ko je hodil tod v rdečih nogavicah, in sam pri sebi sklenil, da bo poslej vedno nosil le rdeče nogavice. Spraševal se je, ali mu jih bo pletla Jane. Nato je preštel vsa okna na pročelju ter štel, koliko jih je med njegovim in Janinim. Končno je začutil, da se ima spet popolnoma v oblasti.

»Premila,« ji reče, »povejte, mar me malo poprej niste dobro razumeli?«

»Oh,« je odgovorila Jane skoraj trdo, »ne zahtevajte od mene, da brskam po svojih čustvih! Zakon je resna zadeva, ne pa čustvo! Če zares želite ravnati tako, da bo za oba najbolj prav, potem vas prosim: vrnite se čimprej v hišo in noč mi niti besedice več ne črhnite o tem! Malo prej ste rekli, da boste jutri okoli enajste odšli v cerkev preizkusit orgle. Okoli pol dvanaestih bom tudi jaz prišla tja. Poslušala bom, kako igrate. Opoldne boste lahko odslovili tistega, ki vam bo gonil meh in takrat se bova lahko pogovorila. Zdaj me pa, prosim, pustite pri miru, ker ne morem več vzdržati. Moram biti sama.«

Garth je razklenil roke in Jane ja začutila, da je z eno roko prikel za rob njene obleke. Potem je naenkrat sklonil svojo temno glavo in šepetal: »Poljubljjam svoj križ!« ter neskončno nežno in spoštljivo poljubil rob Janine obleke.

Trenutek kasneje je bila sama. Prisluhnila je korakom, ki so se oddaljevali; slišala je, kako so se vrata salona odprla in spet zaprla.

Svet se je vrnila tja, kjer je malo prej klečal Garth, ko ji je govoril.

Bila je popolnoma sama. Napetost teh zadnjih trenutkov je pojnjala. Obe roki je pritisnila na svoje prsi, tja, kjer je počivala ljubljena glava... Garth jo je vprašal, če je razumela. O, kako ne bi razumela!

(*Prihodnjič nadaljevanje*)

lič, Tomaž Možina, Miloš Abram, Ivanka Študent, Tony Lovrec, Elio Simčič, Jozef Kalc, Branko Lenčak, Ivanka Jerič, Antonija Sankovič, Antonija Tomšič, Davorin Zorlut, Nada Lauko, Anica Kuri, Ana Kakša, Marija Butkeraitis, Janez Znidaršič, Mario Vihtelic, Anton Vidmajer, Pavla Žnidarič, Majda Skubla, Mira Josipovič, Franc Patafta, Jožef Lenarčič, Katarina Hartner, M. J. Hartner, Marcela Bole, Albin Kurinčič, Adolf Kolednik, Jože Horvat, Ivan Šuštarčič, Darko Butinar, Antonija Kozole, Frank Rozman, Franc Prosenik, Luka Korče, Jože Vuga, Valentina Papagna, Zvonko Gornik, Milan Vran, Franc Erpič, Dušan Novak, Pavel Zavrl, Jože Grabnar, Franc Baša, Emil Sosič, Marija Bertoncelj, Boris Topolovec, Ludvik Lumbar, Drago Jakovac, Franjo Briševac, Jadranka Tonc, Edvard Persič, Peter Bizjan, Anica Sivec, Sonja Trebše, Pavlina Pahor, Jožefa Mikuš, Ana Špacapan, Marija Veliček, Iva Urbas, Anton Jesenko, Lidija Bole, Franc Matjašič, Jože Juraja, Alojz Seljak, Janez Turk, Pavla Bernetig, Ema Bacchetti, Janez Kucler, Ivan Zlatař, Elio Simčič, Marija Laurenčič, Franc Šabec, Danica Petrič, Frank Wagner, Franc Bresnik, Jurij Tomažič, Jožef Sterbenc, Leopolda Križman, Eva Wajon, Vlado Kutin, Jana Čeh, Ana Dranginis, Frank Frančič, Ivanka Kastelic, Frank Frigula, Franc Ižanc, M. Maglica, Jože Božič, Olga Mezinec, Anton Šajn, Ivan Jenko, Ivanka Ban, Antonija Vučko, Marija Štavar, Ivanka Slavec, Milan Kavčič, Martin Pečak, Jože Oblak, Marija Birsa, Rozalija Čenčič, A. F. Valher, Jurij Bogdan, Marija Telich, Franc Murko, N. N., Franc Kastelic, Jožef Jakob, Štefanija Vitez, Emilija Kregar, Franciška Čebin, Alojz Rezelj, Evgen Benc, Gracijan Pirc, Julijana Razboršek, Rafaela Bernes, Ida Migliacci, Mario Kranjc, George Elšnik, Ida Zorich, Jože Podboj, Justina Costa, Maria Slokar, Karlo Štrancar, Justina Hinrichsen, A. Luksetič, Marija Čančar.

IT'S
IN
EVERY
SLOVENIAN

BOG POVRNI VSEM DOBROTKOM!
Ostali darovi bodo prišli na vrsto v naslednjih
MISLIH.

*Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,
SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787*

*Slovenske sestre – frančiškanske Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 9874*

+ Za božično polnočnico na prostem smo imeli krasno vreme in tudi obilno udeležbo. Med nami se je tiste dni mudil Slomškov glavni postulator Msgr. F. Šegula iz Rima in sem ga kar vpregel v delo. Za pomoč se mu zahvaljujem, da se je med nami dobro počutil, pa je vse dni dokazoval njegov nasmejani obraz.

Bog povrni vsem darovalcem božičnega daru za vzdrževanje našega verskega in kulturnega središča. Letos se je vrnilo 417 kuvertic s skupno lepo vsoto 5,800.10 dolarjev.

+ V preteklem letu je naše melbournsko versko središče zabeležilo 21 porok (2 poveljavljeni civilni poroki), krstov je bilo 32, a pogrebov v Melbournu 14, na deželi po Viktoriji pa 6. Obhajil je bilo v naši cerkvi razdeljenih okrog 9,000, spovedi pa seveda nisem štel – toda bilo jih je manj kot prejšnja leta. Obiskov bolnikov sem zabeležil v zadnjem letu 123, bolniških obhajil 78, svetih maziljenj pa enajst.

+ Trije tedni januarske počitniške kolonije ob morju v Mt. Elizi so bili prijetni in so – hvala Bogu! – potekli brez nesreče. Prvi, družinski teden, je privabil 57 oseb – staršev in otrok. Glavno skrb za kuhinjo je imela Magdalena Tomšič, ostale mame pa so pomagale. – Drugega tedna se je udeležilo vsega skupaj 52 oseb: dve družini, mati z bolno hčerko, 33 deklic, tri dekleta za varstvo in seveda pridne gospodinje (Fani Šajn ob pomoči Anice Smrdel, Helene Berkopec, Anice Kaučič in Magdalene Tomšič). – Za tretji teden pa je bilo vsega skupaj 33 oseb, od teh 25 fantov. Gospodinja je Rozi Lončar in pomočnice (med njimi Ivanka Urbas ter Anica Horvat), pa tudi Božo Lončar je bil v vsestransko pomoč.

Iskrena zahvala vsem gospodinjam in vsem, ki so kakor koli pripomogli k lepemu uspehu letošnje kolonije. Razpoloženje je bilo vse tri tedne odlično, vreme pa najlepše v zadnjem tednu. In po vseh računih smo srečno pokrili stroške. Naj povem, da sem dal že tudi depozit za tri tedne počitnic v prihodnjem januarju. Med dnevi kolonije me je nekaj časa v Kew nadome-

ščal p. Ciril iz Sydneysa in se mu zahvaljujem za pomoč. Bil je prvič med nami v Melbournu.

+ Čim je bilo konec kolonije, pa so bile že na vrsti priprave za obisk ljubljanskega nadškofa. Ravno en teden nam je dal, če vključimo potovanja: v četrtek 3. februarja sem ga z avtom pobral v Canberri in v četrtek 10. februarja sem ga odpeljal iz Melbourna proti Adelaidi. Dosti počitka ni imel, zato pa je nimogrede zadremal med vožnjo v avtu. A počutil se je ves čas odlično in ni izgubil smehljaja s svojega obraza.

Vse maše po naših manjših naselbinah so privabile kar precej rojakov in bile so povsod prijetno domačegega značaja. Kjer se je dalo, je obisk poživilo vsaj nekaj narodnih noš. Po maši smo bili v Wodongi gostje tamkajšnjega društva "Snežnik", v Geelongu nas je povabilo v svoj dom Cankarjevo društvo, v Tasmaniji so rojaki kar v župnišču priredili zakusko za vse, v Morwellu smo se zbrali k polnim mizam v šolski dvorani, v St. Albansu pa smo za zakusko zavzeli prostorno sobo v šoli.

+ Nadškofa dr. Šuštarja so povabila in mu pripravila domači sprejem vsa tri društva v Melbournu: Elthamski slovenski griček (S.D.M.) je obiskal v nedeljo po poldne, "Planico" v ponedeljek na poti v Morwell, "Jadran" pa v sredo pred bogoslužjem v St. Albansu. Na Jadranu so mu tudi zapeli in na željo predsednika Rudeja Iskra je nadškof novo dvorano blagoslovil ter pred vhodom zasadil palmo. Eno je zasadil tudi predsednik, eno pa jaz – le katera bo lepše rastla? . . .

+ Za Slovence Melbournina in okolice je imel nadškof dve maši: v soboto 5. februarja zvečer v cerkvi, naslednji dan – na nedeljo 6. februarja – pa na prostem pri lurški votlini, kjer sta ga po domače pozdravljala dva mlaja (bora sta bila dar S.D.M.).

Sobotni maši je sledila Marijanska slovesnost: nadškof je blagoslovil kroni, ki ju je za našo podobo brezjanske Marije Pomagaj prinesel iz domovine. Naša kopija je imela tudi kroni le naslikani – zdaj ju pokriva resnični kroni, ki sta verni kopiji kron na milostni podobi na Brezjah. Slovesnost kronanja po nadškofovih rokah je bila tako prisrčna in domača, da so po njej odpevi pri petih litanijah kar sami vreli iz src. In enako prelepa posvetilna molitev, ki jo je molila cela cerkev.

+ Nedeljska nadškofova maša na prostem je privabila nad tisoč ljudi. Bil je krasen dan in tudi duhovno bogat. Nadpastirjeve besede so vžgale in prepričan sem, da bodo še dolgo odmevale in opominjale v naših srčih. Med bogoslužjem je 25 deklet in fantov prejelo zakrament potrjenja. Le naj bi vselej ostali zvesti sklepom tega nepozabnega dne!

+ V Baragovi dvorani pod cerkvijo smo se zbrali z nadškofovim dvakrat. Po nedeljski maši smo imeli tam domačo zakusko in vsakdo je imel priliko gostu stisniti roko ter spregovoriti z njim par besed. Na sobotni večer pa smo imeli najprej za gosta odrski spored, nato je sledila domača čajanka.

+ Pri sobotni akademiji so po mojem kratkem uvodu pozdravile nadškofa dekllice v narednih nošah, v imenu naše skupnosti pa je spregovoril dr. Franc Miheličič. Nastopila je Slomškova šola (Pahorjeva Anita se je spet odrezala!), Glasniki, folklorna skupina društva "Planice", zaigrali mladi godci . . . Iz Geelonga smo si izposodili Katarinco Persič za deklamacijo (M. Klopčič: Mary se predstavi) in njenega brata Davida za recitacijo Gregorčičeve pesnitve o sv. Cirilu in Metodu. Seveda je tudi Boletova Marcela s svojimi verzi nadškofu v čast prišla na svoj račun.

Če sem koga pozabil, naj mi oprosti. Vsekakor smo nadškofu pripravili veselje in spomine na obisk med nami.

+ Naj se na tem mestu iskreno zahvalim vsem, ki ste v Melbournu in drugod kakor koli pomagali, naj bo pri bogoslužju ali pri izvencerkvenih prireditvah, da je vse lepo poteklo. Zahvala tudi vsem našim društvom, ki so dr. Šuštarja povabila v svojo sredo.

+ Nadškofa sem – kot že omenjeno – odpeljal v Adelaido, kjer sem bil prav vesel srečanja z mnogimi starimi znanci in bil priča blagoslovitve nove cerkve. Toliko let sem prihajal redno tja, da mi je Adelaida še vedno zelo pri srcu. Tamkajšnji rojaki so res lahko ponosni na svoje svetišče svete Družine.

+ Nadškofa sem tudi spremljal na njegovi zračni poti iz Adelaide v Perth, kjer se je pri maši nabralo ljudi za polno cerkev. Tudi tam je slovensko društvo nadškofu v svojem Domu pripravilo prijetni večer. Odbor ga je tudi naprosil, naj blagoslovijo dvorano, ki so jo nedavno kupili od R. S. L. Seveda jim je rade volje ustregel.

Naj gre moja zahvala tudi vsem rojakom v Perthu za lepo sodelovanje pri tem našem nepozabnem obisku.

+ Natiskali smo posebne podobice v spomin kronanja Marije Pomagaj, kakor tudi podobice v spomin nadškofovega obiska. Nekaj jih še imamo. Kdor bi želel imeti katero, naj nam sporoči, pa mu jo bomo z veseljem poslali.

V dvorani bodo nekaj časa na ogled fotografije – za naročilo po želji.

Ker je velika noč že na prvo aprilsko nedeljo in je ta dvojna številka pozna, naj že tu objavim tudi

LETOŠNJI VELIKONOČNI SPORED.

MELBOURNE:

Cvetna nedelja (27.marca) – Maša ob osmih v cerkvi, ob desetih pa v lepem vremenu pri votlini na prostem. Pred mašo blagoslov butaric, oljk in zelenja. Blagoslovljene oljčne vejice bomo razdeljevali, za otroke pa po možnosti le napravite butarice. Nekaj jih bodo imele pred mašo naprodaj članice Društva sv. Eme.

Veliki četrtek (31. marca) – Obhajanje spomina zadnje večerje in ustanovitve presvete Evharistije z večerno mašo ob pol osmih. Pred in po bogoslužju prilika za velikonočno spoved.

Veliki petek (1. aprila) – Dan spomina Jezusove odrešilne smrti na križu. Ob enajstih dopoldne bo pobožnost križevega pota na dvorišču pred votlino (v slučaju dežja v cerkvi). Prilika za spoved.

Ob treh popoldne obredi velikega petka: molitve in branje pasijona, razkrivanje in češenje križa, obhajilo vernikov. Po obredih skupni obisk božjega groba v lurški votlini. Prilika za spoved.

Velika sobota (2. aprila) – Prilika za spoved je ves dan, samo poklicite patra iz Baragovega doma. Pomenljive obrede velikonočne vigilije bomo pričeli ob osmih zvečer, v lepem vremenu na prostem pri votlini. Blagoslov ognja, velikonočne sveče, vode . . . Branje beril. Obnovitev krstne obljube, ali pa bomo

Nadškof dr. A. Šuštar je pravkar izvršil kronanje MARIJE POMAGAJ

morda prisostvovali krstu. Maša velikonočne vigilije, po njej domači običaj VSTAJENJA s procesijo, ki jo bomo zaključili z blagoslovom z Najsvetejšim. Nato bo blagoslov velikonočnih jedil. Kdor želi odnesti domov novoblagoslovljeno vodo, naj prinese s seboj stekleničko.

Velika noč (nedelja 3. aprila) — Maše ob osmih, ob desetih (v lepem vremenu na prostem) in ob petih popoldne. Pred vsemi mašami spovedovanje, po mašah pa blagoslov velikonočnih jedil.

Velikonočni ponedeljek (4. aprila) — Ta dan je nedeljski spored maš: ob osmih in ob desetih. Pred vsako mašo je še prilika za velikonočno spoved.

ST. ALBANS in okolica (Sunshine, North in West Sunshine, Deer Park, East Keilor, Avondale Hts. . .) ima priliko za velikonočno spoved na sredo velikega tedna (30. marca) od osmih zvečer dalje. Cerkev Srca Jezusovega, St. Albans.

NORTH ALTONA in okolica (Yarraville, Altona, Newport, Williamstown, Altona Meadows, Spotswood, Footscray . . .) bo imela slovensko spovedovanje na sredo velikega tedna (30. marca) od 5:30 do 7 ure zvečer. Cerkev sv. Leona Velikega.

SPRINGVALE in okolica (North Springvale, Mulgrave, Noble Park, Clayton, Bentleigh in East Bentleigh, Dandenong . . .): Slovensko spovedovanje bo na torek velikega tedna (29. marca) od 7 – 8 zvečer. Cerkev sv. Jožefa, Springvale.

GEELONG in okolica: Priliko za slovensko velikonočno spoved boste imeli na veliki petek (1. aprila) ob sedmih. Cerkev svete Družine, Bellpark.

MORWELL in okolica: Rojaki Gippslanda bodo imeli slovensko spovedovanje v ponedeljek velikega tedna (28. marca) ob sedmih zvečer. Cerkev Srca Jezusovega, Morwell.

WODONGA – ALBURY in okolica: Velikonočna spoved bo na cvetno nedeljo (27. marca) ob petih poldan. Sledila bo naša redna slovenska maša. Cerkev Srca Jezusovega, Wodonga.

TASMANIJO bom obiskal v povelikonočni dobi ali pa za začetek maja. Za datum se bomo še pogovorili.

+ Najprej bi pri porokah rad omenil in popravil pomoto v novembrski številki lanskega letnika: Vogrinčičeva Anica iz North Sunshine ni poročila Štefana Glivarja (ta je bil priča pri poroki!), ampak njegovega brata Janeza Glivarja. Kaj vse se zgodi uredniku in kronistu! No ja, je pa zato mladi poročni par še en-

krat prišel "v cajtengę"! Naj ne bo zamere, da mi je tiskarski škrat tako grdo zamenjal imeni!

Naslednje poroke so tele: Dne 11. decembra sta v cerkvi sv. Petra in Pavla v Geelongu stopila pred oltar Benjamin Lozar in Ankica Mušič. Ženin je rojen že v Geelongu in je dolga leta ministriral pri tamkajšnji slovenski maši, nevestin rojstni kraj pa je Bačko Središče. — Dne 22. januarja sta se v slovenski cerkvi v Kew poročila Karl Vrečko in Romana Damiš. Karl je bil rojen v Ptiju in krščen na Ptujski gori, nevesta pa je iz Hermancev ter krščena pri Sv. Miklavžu. Kot majhna deklica je prišla s starši in sestricama v Avstralijo in se vsa leta udejstvovala pri mladini našega verskega središča. — Dne 19. februarja je Livio Benedos pred našim oltarjem pričakal svojo izbranko Sonjo Ašenberger. Ženin je prišel s starši iz severne Italije (Monfalcone), nevesta pa je iz slovenske melbournske družine. Poročil sem njuna starša in jo krstil — zdaj pa je že nevesta . . .

Vsem parom iskrene čestitke z najboljšimi željami na življenjsko pot!

+ Zadnji krst leta je bil pri nas dne 19. decembra: za Štefana bodo klicali sinka Slavka Kocjančiča in Marije r. Peteh, ki so ga prinesli iz Templestowe. — Novo leto smo pričeli s krstom (1. januarja) punčke, ki je razvesila družinico Stojana Brne in Brune r. Kinkela. Prinesli so jo iz Cheltenhamu, klicali pa jo bodo za Dorothy. — Dne 15. januarja je krstna voda oblila Ivono Zoro, ki je nova članica družine Jureta Božaniča in Mirjane r. Ivanov, Spotswood. — Naslednji dan (16. januarja) pa je bil krst Andreja Patrika, ki ga je prinesla h krstu družina Miroslava Bergoča in Cvetke r. Paravan, Vermont South. — Naj omenim še zadnji krst v naši cerkvi: dne 20. februarja je postal božji otrok pri našem krstnem kamnu Mark Adrian, ki ga je Bog podaril družinici Jožefa Tomažič in Elizabete Marije r. Martin, Langwarrin.

Obilo blagoslova vsem malčkom in njih družinam!

+ Zmanjkalo mi je prostora, zato bom o naših pokojnih — Ani Krušec, Juliški Sneider, Elizabeti Perko in Jožefu Pekolju — podrobnejše poročal prihodnjic.

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509,
doma: 470 4046 in 470 4095.

Nagrobné spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako delo!

Kaj pravite

Slovenska izseljenska matica že tri tedne gostuje pri avstralskih Slovencih. Nastop v slovenskem društvu v Canberri je bil načrtovan že v Sloveniji, vendar se je na slavnostni otvoritvi novega doma "Triglav", 11. decembra v Sydneju, pripeljal političen incident. Predsednik slovenskega društva iz Canberre Marjan Kovač je v "čestitki" Triglavanom grodo žalil društvo, češ da se je prodalo "režimu" v SR Sloveniji. Matična delegacija je po incidentu takoj odpovedala načrtovani obisk v Canberri. (DELO, Ljubljana, 21. dec. 82/11)

Toliko je bilo o zadevi, ki je tako razburila duhove, v ljubljanskem DELU – dovolj, da je dvignilo zanimanje, kaj je na stvari. Dobil sem celo pismi dveh naročnikov MISLI (iz Nemčije in iz Avstrije), ki jima je DELO vzbudilo radovednost. Zaradi dolžine ne bom objavil celotnega pojasnila, ki ga je poslal uredništvu predsednik canberrskega društva Marjan Kovač – pa naj postrežemo vsaj z govorom, ki je dvignil prah ter sprožil za canberrski obisk S. I. M. in nastop ansambla Ottavia Brajka pogoje, katere je odbor canberrskega društva odklonil. – Vsekakor: naj bralci presodijo vsebino in si ustvarijo lastno sodbo!

Pozdravljeni, gospod predsednik, ugledni gostje,
Slovenke in Slovenci ter drugi!

Lepo je videti tako množico zbrano skupaj iz daljnih krajev te dežele.

Gotovo so posamezniki prišli sem iz različnih razlogov, poteg prilike otvoritve tega Doma. Nekateri so izkoristili slučaj kot izlet v to prelepo mesto Sydney, drugi so prišli, da se pomerijo v balinanju itd. Sam pa sem prišel kot spremstvo naših balinarskih skupin in pa z namenom, da vam na kratko povem nekaj o Slovencih v Canberri.

Naše društvo ima kakih 120 odraslih članov, skupno z drobnico pa kakih 300. Kot dobri Slovenci se zavedamo, da pripadamo narodu, ki si je med prvimi na svetu svobodno in demokratsko volil svoje predstavnike na Gospovetskem polju že kakih 1300 let nazaj, kar je dolgo pozneje postal vzor in temelj današnjih demokracij v zapadnem svetu.

Čeprav je naš narod izgubil svoje demokratske pravice na stoletja, smo Slovenci v Canberri ponosni na svoje prednike in hvaležni novi domovini, da nam nuditi pravico do demokratičnega sožitja in svobodom-

selnosti po vzorcih naših prednikov, kar odseva v pravilniku našega društva.

Naša društvena pravila narekujejo, da je društvo ne-političnega značaja in to nas ščiti pred kakršnim kolikoli političnim ali strankarskim vplivom, ki bi nas hotel podvreči. Seteda moram poudariti, da se je naš društveni Dom zgradil, in se še širi, z muko posameznikov brez vsake zunanje pomoči, ki, če bi bila ponujena, bi gotovo v zamenjavo zahtevala, da prodamo svoje duše in se s tem podvržemo političnemu in strankarskemu pritisku.

Kar sem rekel, se godi v Canberri. Žalostno pa je, da se to ne godi med vsemi slovenskimi skupinami, in še bolj žalostno pa je slišati, da se to ne godi niti med Srbi, niti med Hrvati, niti med Makedonci in drugimi narodi, ampak med Slovenci, ki se navadno smatramo nekaj višjega, bodisi po kulturi, ali vzgoji, ali politični zrelosti.

Toda rad bi vam zagotovil, da v Canberri 'Sloveni nismo na prodaj nikdar' in da bo naša slovenska zastava vihrala brez kakšnega kolikoli političnega ali režimskoga madeža, in to je nam v ponos.

Z vseh vetrov

POPLAVA BEGUNCEV se od zadnje vojne pa do danes še ni ustavila. Enkrat izbruhne tu in drugič tam, enkrat je bolj razsežna, drugič manj, vedno in povsod pa je boleče kršenje človeških pravic. Prinaša tisoče in tisoče družinskih tragedij, ločitev staršev od otrok, lakoto in bolezni. . . V zadnjih tednih smo videli slike človeških mravljišč beguncov, ki so morali nemudoma zapustiti Nigerijo. Preko Toga, kjer delujejo naši posnovljeni misijonarji, jih je vodila pot pri iskanju zavetja po sosednjih državah. A vemo, da so begunci vselej tista stran, ki žalostno izgublja: vsem so v nadlego, nihče jih ne mara in noče sprejeti. . . Pa so tako potrejni nesebične pomoči, ki bi ublažila njih žalostno usodo.

PAPEŽ JANEZ PAVEL II. bo v marcu obiskal tudi Srednjo Ameriko: opraviti hoče pastoralni obisk pri vernikih Kostarike, Nikaragve, Paname, Salvadorja, Gvatemale, Honduras, Beliza in Haitija. To bo že sedemnajsto potovanje sedanjega neutrudnega papeža zunaj Italije in že peto v Latinsko Ameriko. Tudi cilje tega nameravanega potovanja je priporočil Mariji in molitvi vernikov vsega sveta.

OB OZNANILU tega zadnjega potovanja je že kanila tudi grenka kaplja na misjonarjevo pot. Haitska teroristična organizacija "Brigada Hectorja Rioba" je že javno zagrozila z atentatom na papeža in apostolskega nuncijska na Haitiju, če se papež pri svojem obisku v tej državi ne bo držal njenih navodil. General brigade Palangrin je v posebnem grozilnem pismu izjavil, da se papež ne sme oddaljiti od nalog poglavljaja katoliške Cerkve. Pa saj tega se papež Janez Pavel II. tudi vedno zaveda. Vprašanje je samo, kaj misli s tem vodja haitske teroristične organizacije.

"**ŠPEH-PATER**", znani belgijski redovnik pater Werenfried van Straaten, je slavil svojo 70-letnico rojstva in 35-letnico izredne dobrodelne dejavnosti. Je oče svetovne dobrodelne ustanove "Cerkev v stiski" ("Kirche in Not - Ostpriesterhilfe" – KIN-OPH), ki je začela delovati v adventu leta 1947, "Špehpater" pa je postal eden največjih beračev za sobrate in Kristusa v 20.stoletju.

Pred enim letom je oddal dobrodelno ustanovo v roke mlajšim močem, sam pa je ostal njen duhovni vodja.

Ce koga zanima, kako se je patra-dobrotnika prijelo ime "Špehpater", naj bo tu povedano: Ob začetku svoje akcije, v pomoč beguncem in izgnancem iz Vzhodne v Zahodno Nemčijo, je pater poprosil bel-

gijske kmete, naj vsaka kmetija spita za begunce po enega prašiča. Poziv je lepo uspel, njemu pa prinesel novo ime, ki se ga po tolikih letih še vedno drži.

PRISILNO DELO v prid države je v Rusiji v modi že iz časov boljševiške revolucije. Danes, po več kot 60 letih, je na prisilnem delu v Sovjetski zvezi še vedno nad **štiri milijone** obsojencev. Pa tu ne gre le za kriminalce, četudi večina med njimi spada v to skupino, saj število zločinov v Sovjetski zvezi narašča iz leta v leto. Med nesrečnimi obsojenci je na tisoče in tisoče političnih jetnikov – iz preprostega vzroka, ker ne soglašajo s komunizmom. Na tisoče jih je po taboriščih prisilnega dela zaradi vere. Poročila vedo povedati tudi o velikem številu Vietnamcev, ki jih je tamkajšnja vlada poslala v Sovjetsko zvezo kot žive devize za odplačevanje dolga, storjenega med revolucijo v Vietnamu.

Vsi ti prisilni delavci garajo za "slavo partije", nezaščiteni in brezpravni. Živijo in delajo skoraj brez sleherne zdravstvene zaščite – prava kopija nekdajnih Hitlerjevih uničevalnih taborišč. V tem zavzema danes prav Sovjetska zveza med vsemi deželami po svetu prvo mesto. Socialistična dežava, ki sebe vztrajno razglaša za osvoboditelja človeka, rešenika delavca in stvaritelja raja na zemlji – kako žalosten je komaj bežen pogled za njene kulise . . .

NOVI ZAKONIK CERKVENEGA PRAVA je razglasil papež Janez Pavel II. dne 25. januarja letos, po

SLOVENSKO MIZARSTVO

se priporoča melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva
po zmerni ceni.

Telefon:
459 7275

FRANC ARNUŠ
76 Beverley Road,
ROSANNA, Vic.

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,
N.S.W., 2165
Telefon: 72 1583

dolgih letih napornega dela posebne komisije. V komisiji je vsega skupaj delalo nad 3000 ljudi iz 35 držav. Med njimi je bilo sto kardinalov, 78 škofov, 61 duhovnikov, 37 redovnikov in 19 laikov. Komisija je imela nad sto plenarnih zasedanj, 2667 sestankov, za katere so porabili 6375 delovnih ur. Večkrat v teku let so prosili za mnenje različne strokovnjake po svetu, posebej pa še krajevne škofe.

Prejšnji Cerkveni zakonik je razglasil papež Benedikt XV. na praznik vseh svetnikov leta 1917. Veljal bo še do letošnje adventne nedelje, 27. novembra, ko bo polnomočno stopil v veljavno sedanji.

V novem zakoniku je seveda čutiti pokoncilskega duha, saj je zrastel iz njega. Poseben poudarek je na vlogi laikov v Cerkvi, na nov način je opredeljen zakrament zakona, kjer so poudarjeni osebni vidiki in življenjska skupnost ljubezni. Zelo so v zakoniku omejene dosedanje cerkvene kazni in doble so bolj pastoralni značaj. Ob novem zakoniku pa bodo vsekakor razočarani tisti, ki so pričakovali revolucionarne novosti, kot na primer odpravo celibata, razvezljivost zakona in še marsikaj drugega. Kaj takega je mogel pričakovati samo nekdo, ki Cerkve in njenega nauka ne pozna. Teh pa je žal danes po svetu veliko, tudi med katoličani . . .

PEPELNIČNA SREDA v pravem pomenu besede je bila za Avstralijo letošnja pepelnica: gozdnii požari so uničili v Viktoriji in Južni Avstraliji tisoče kvadratnih kilometrov gozda in celo naselja spremenili v pepel. Na stotine hiš je pogorelo, na tisoče goved in ovac je končalo v ognju, človeških žrtev pa je požar terjal do danes v Viktoriji 46, v Južni Avstraliji pa 28.

Pri vsej moderni tehniki – pa smo ob naravnih silah še tako nebogljeni in brez moči. Toda kaj ni skoraj potrebno, da pride od časa do časa nad nas kaka večja preizkušnja? Vzbudi nam zavest, da smo ena družina, katere člani si pomagajo med seboj – celo za ceno življenja . . . To so pokazali ti dnevi strahote in nesebične pomoči – celo naša predvolilna kampanja v vsej svoji brezobzirnosti in mazanju na levo in desno je obstala za nekaj časa ter se umaknila na drugo mesto. Žal ne za dolgo . . .

Z IMENOVANJEM novih kardinalov, ki so na svečnico prejeli kardinalske klobuk, se je število kardinalov povečalo na 138, a 18 med njimi je nad starostjo za volitev papeža. Med kardinali sta tudi 87-letni administrator Julianis Vaivods iz Letonske, ki je pod zasedbo Sovjetov, in francoski teolog Henri de Lubac.

Za kardinala je bil imenovan tudi zagrebški nadškof Franjo Kuharić, že tretji kardinal zapovrstjo na zagrebški stolici. Kot piše goriški "Katoliški glas", so Slovenci upali, da je zdaj na vrsti za kardinalske klobuk Slovenec, pa je očitno, da v danih razmerah hrva-

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES Pty. Ltd.

182 Norton Street, Leichhardt, N.S.W., 2040

TAX CONSULTANTS — INSURANCE BROKERS

Prevzemamo registracijo in popolno knjigovodstvo vsakovrstnih podjetij in družb ter kontraktorjev, kakor tudi posameznikov. Urejamo davčne obračune ("Income tax return"), rešujemo davčne probleme in nudimo potrebne nasvete.

Posvetujte se z rojakom:

V. FERFOLJA,
J. M. THAME,
E. WEINBERG

Predstavljamo različna zavarovalna podjetja — "Tariff Companies".

Nudimo vam zavarovanja: za življenje, za bolezni, v nezgodah; zavarovanja nepremičnin itd. (Workers' Compensation, Public Risk, Superannuation scheme, Pension Funds.)

Telefon: SYDNEY 560 4766 in 560 4490

Melbournski rojaki!

Želite morda kupiti po zmerni ceni KOKOŠI, ali zares SVEŽA JAJCA?

Oboje Vam nudi kokošja farma Bruna in Alme SDRAULIG (komaj miljo in pol od Slovenskega grička v Elthamu).

Research Warrandyte Road, RESEARCH

Telefon: 437-1868

ška Cerkev v Rimu več pomeni . . .

V sedanjem kardinalskem zboru je 71 Evropejcev, 14 jih je iz Severne Amerike, 23 iz Južne Amerike, 14 je Afričanov, 12 je Azijcev, štirje pa so iz Avstralije in Oceanije.

GOBAVCEV se je letos svet posebej spominjal na zadnjo januarsko nedeljo. Ta strašna bolezen je dolga stoletja bolnika popolnoma izobčila iz družbe, danes pa jo je že mogoče uspešno zdraviti, da le ni preveč zastarella. Kljub temu število gobavcev na svetu raste: od leta 1970 pa do oktobra lanskega leta je porast dva milijona in pol. Po podatkih svetovne zdravstvene organizacije je bilo lani v 155 državah po vsem svetu registriranih 5,327.000 gobavih bolnikov. Od teh je največja skupina v Aziji (3,704.000), druga pa v Afriki (1,205.000). V zadnjih dvanajstih letih so uspešno ozdravili poldrugi milijon gobavih bolnikov.

kotiček naših mladih

DRAGI STRIČEK!

Ime mi je David Zupančič. Star sem devet let. Sedaj grem v peti razred. Ker so počitnice, pa ti hočem tudi jaz napisati nekaj vrstic. Moja mamica mi pomaga pri tem pismu. Veš, govorim kar lepo slovensko, pišem pa bolj težko. Lansko leto sem tudi jaz bil v Sloveniji. Tam je zelo lepo. Dosti smo se igrali z drugimi otroci.

Tukaj ti pošiljam nagradno slikanico, saj zelo rad barvam in rišem.

Lepo bodi pozdravljen, pa še drugič več! — David Zupančič, Glen Waverley, Vic.

Moram vas vprašati, otroci: ali ste srečali slovenskega nadškofa? Birmanci med vami prav gotovo, pa tudi mnogi drugi. — Ali ne bi o tem srečanju kaj napisati za Kotiček? Saj tudi druge zanima. Poskusite!

DRAGI OTROCI! Sklepam, da vam je bila slika Ježuščka v božični številki všeč, saj vas je kar precej vzelo barvice v roke. Hvala za sodelovanje! Izbira zame ni bila lahka. Da sem pravično presojal, sem vaša imena napisal na drugi strani in vse poslane risbe še enkrat pomešal. Potem sem segel po najlepši in pogledal na drugo stran po imenu. Glasilo se je: VERO-NIKA SMRDEL.

Veronika torej dobí nagrado. Vsem ostalim pa vela: drugič spet poskusite! — Striček

POZDRAVLJEN,
SLOVENSKI NADPASTIR,
KI NISI SE DALJAV USTRAŠIL
IN K NAM PRIŠEL,
DA BI NAS SREČAL,
PRINESEL NAM MIR,
NAS V VERI UTRDIL
IN BRATSKO OBJEL.
ZAHVALJEN BODI, DOLGO POT
PA NAJ POPLAČA TI GOSPOD!

S to pesmico so v Melbournu na slavnostni akademiji pozdravili nadškofa dr. A. Šuštarja KRISTINA VIDOVČ, ROLAND MRAK ter SONJA HORVAT.

POZDRAVLJEN,
NADŠKOF LJUBLJANSKI,
SLOVENSKI METROPOLIT,
ZAHVALJEN, DA PRIŠEL SI
NAŠO VERO BUDIT!
TUDI TUKAJ RAZKROPLJENA
TVOJA JE SLOVENSKA ČREDA,
TUDI TU POD JUŽNIM KRIŽEM
TEČE NAŠA NAM BESEDA.
HVALEŽNI SMO ZA TVOJ PRIHOD —
POVRNE TRUDE NAJ GOSPOD!

S tole pesmico pa je v Geelongu pred pričetkom maše pozdravila visokega gosta KATARINCA PERSIČ.

Je morda še kaj sličnih pozdravnih pesmic iz teh dni nadškofovega obiska? Če mi jih pošljete, jih bom rade volje objavil v Kotičku. — Striček.

Nadškof
dr. Šuštar
pred cerkvijo
v Kew
z melbournskimi
birmanci
in botri.

PERTH, W. A. — Spoštovani p. urednik MISLI! V veliki žalosti moram Vam in bralcem slovenskega meščnika naznaniti, da je naša stoletna mamica KATARINA ILIJAŠ, o kateri ste pisali v lanski oktobrski številki za stoletnico, zaspala v Gospodu. Na dan 12. januarja je mirno končala svoje dolgo življenje in na 15. januarja smo jo pokopali. Vsi smo žalostni, saj smo draga mamica iz vsega srca ljubili. Tolazi pa nas zavest, da jo je Bog poklical k sebi in se bomo pri njem spet srečali.

Naj se Vam še enkrat zahvalim, da ste ob mamini stoletnici o njej tako lepo pisali v MISLIH. Njej in nam vsem ste napravili veliko veselje, ki pa ga je žal zdaj zaključila smrt. Iskreno pozdravljeni Vi in vsi bralci MISLI! — Tereza Gina Gesmundo in družina.

Hvala za sporočilo, četudi je žalostno. Vsem sorodnikom pokojne naše stoletne mamice iskreno sožalje! — Zdaj je po vsej verjetnosti najstarejši med nami 96-letni Plutov ata v Queenslandu. Ate, le dobro se držite na poti proti stoletnici! - Urednik.

MORWELL, VIC. — Za tukajšnje in okoliške Slovence je imel nadškop dr. Alojzij Šuštar sveto mašo na ponedeljek 7. februarja zvečer. Ker lepo število za naše skromne razmere, saj tukaj v Gippslandu nas ni veliko, se nas je zbral v cerkvi Srca Jezusovega. In tudi narodnih nos ni manjkalo, da je bila slovesnost bolj pestra in domača. Čeprav smo precej oddaljeni od melbournskega verskega središča in slovenskih šol, tudi pri nas gojimo dragoceno materino besedo, ki smo jo prejeli že z rojstvom še doma. Nadškop je bil vesel, ko je zaslišal slovensko besedo od najmlajših med nami, tako pri sprejemu pred cerkvijo kakor tudi med mašo pri prošnjah za vse potrebe. Kar v dolgi vrsti so stopali naši otroci drug za drugim na prižnico

WINE DINE and DANCE

Razvedrilo, domačo hrano in pijačo Vam nudi

LAKE VIEW RESTAURANT

in RECEPTION CENTRE

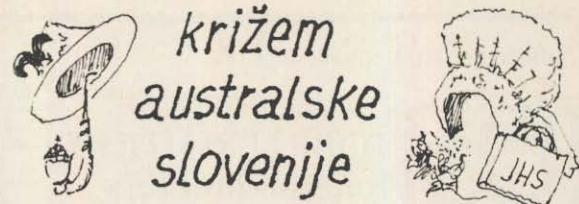
42 Kanahooka Road,

Tel.: 61 7101 DAPTO, N.S.W., 2530

Tudi za poroke in razne druge prilike
skupinskih praznovanj

se priporočata

MILJ in JAKOB BOŽIČ

in glasno ter brez strahu povedali vsak svojo prošnjo. Nadškofove očetovske besede pa so v naših sрcih še bolj vzgale plamen božje in narodne ljubezni, ki naj v nas nikoli ne ugasne.

Po maši smo se zbrali vsi skupaj k domači zakuski, ki smo jo s skupnimi močmi pripravili v dvorani farne šole. Tu smo z nadškofom lahko po domače poklepetali in čas je prehitro minil.

Hvaležni smo patru Baziliju, ki je v spored nadškofovih obiskov vključil tudi našo malo slovensko naselbino. Zahvala tudi sestri Silvestri, ki je s spremljavo na orgle popestrila ljudsko petje, in s. Maksimilijani, ki je s svojim glasom nam vsem dala več pevske korajže.

Toliko za danes iz Morwella in vsem naročnikom ter bralcem lepe pozdrave! — Ivan Lapuh.

MT. GAMBIER, S.A. — Saj ni dolgo tega, ko sem sporočila MISLIM, da smo v Sydneyu pokopali našega strica Toneta, že Vam moram sporočiti drugo žalostno novico, ki je naši družini še bližja in nas je zato seveda še bolj prizadela. Dne 27. novembra 1982 nas je za vedno zapustil naš dragi mož in oče JOŽE

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.
Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

SI Z NAROČNINO MORDA V ZAOSTANKU?

POTUJETE V RIM? — DOBRODOŠLI!

Hotel Bled

II. kat,

Via S. Croce in Gerusalemme, 40
00185 ROMA (ITALY).

Tel.: (06) 772 102 in (06) 757 9941

Sobe s kopalnico, radioaparatom, klimatsko kotorolo, Centralna lega. Prostor za parkiranje. Restavracija. Slovensko osebje.

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

(PEPI) MEZINEC. Umrl je v Queen Elizabeth Hospitalu v Adelaidi, kjer je bil zadnja dva meseca. Zdravnički so poskušali vse, da bi mu pomagali do zdravja, a bilo je zaman. Imel je neki malo poznani virus, kot so mi povedali.

Pepita smo pokopali 30. novembra tukaj v kraju, kjer že dolga leta živimo. Karinya Garden Cemetery v Mt.Gambierju je dobil njegov grob. Naj se na tem mestu iz srca zahvalim vsem rojakom po širni Avstraliji, ki so nam poslali sožalna pisma, cvetje, ali pa celo spremljali našega dragega Pepita na zadnji poti. Priatelji in znanci so nam v dneh žalosti stali ob strani in pomagali in pri pogrebni maši je bila naša prostorna cerkev sv.Pavla polna. Pogreb je opravil Fr. D. R. Marin. Naši otroci Sonja, Lidija, David in Nada so zbrali berila in pesmi za mašo, pri kateri so stregli sošolci.

Pokojnik se je rodil v Klancu pri Komnu dne 27. marca 1929. Tam zapušča še očeta in brata, mati pa mu je umrla, ko je imel dve leti. V domovini žalujejo za njim tudi številni drugi sorodniki, saj sva jih z možem obiskala komaj nekaj mesecev pred njegovo smrtno. Naj omenim, da so mu zapeli v slovo tudi domači zvonovi cerkve, v kateri je bil krščen.

Pepi je bil dober mož in dober oče. Vsa leta je delal težko, da je otrokom pomagal v višje šole. Globoko je vedno zaupal v Boga in ko je bil v bolnišnici, so ga duhovniki redno obiskovali ter ga lepo pripravili na pot v večnost. Z božjo pomočjo smo se vdali žalostni u-

sodi in z molitvijo se tolažimo, da se bomo še srečali. Želimo mu mir in večni pokoj, vsem pa ga priporočam v molitev! — Olga Mezinec z družino.

Mezinčevi družini tudi moje iskreno sožalje. Pepita sem globoko cenil, saj sem bil dostikrat gost njegove prijazne družine. R.I.P. — Urednik.

SYDNEY, N. S. W. —Uredništvu in bralcem z veseljem sporočam, da smo Slovenci v Sydneyu proti koncu leta 1982 kar "kulturno zadihali".

Dne 26. novembra smo v prostorih Ethnic Affairs Commission prisostvovali svečanemu lansiranju (po domače povedano: krstili smo in jo predstavili javnosti) knjige g. Ivana Kobala "MEN WHO BUILT THE SNOWY". Zelo domačo svečanost je z nekaj besedami začel Dr. Pablo Tataro, nadaljeval je g.Kobal

SYDNEYSKIM ROJAKOM

nudi

BOLOGNA SMALLGOODS

Telefon

728 1717

7 QUEST AVE.

CARRAMAR, 2163

sveže meso, kvalitetno suho meso,
raznovrstne salame in druge mesne izdelke.

Za razne priložnosti po naročilu
spečemo tudi celega prašička.
Hitra in brezplačna dostava.

Obrnite se na nas!

Priporoča se lastnik podjetja

J. & A. ŠKRABAN

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS
1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavnice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757
ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOUK

sam z urednico knjige gospo Patricio Laird, dočim je "krst" izvršil, na zelo prisrčen način, g. A. Grassby. Dejal je tako nekako: "Vem, da se v novo ladjo vrže steklenico šampanjca, da je s tem krščena in blagoslovljena. Kako pa naj bi krstili knjige? Če celo polijemo s šampanjem, je ne bo kaj prida ostalo za branje . . ." In nato je nadaljeval v istem šaljivem tonu ter namočil samo vogalček knjige v kozarec vina. Tako je bil ceremonialni del proslave končan. Ogledali smo si lahko številne slike iz Snowy, se pogovarjali z avtorjem ter mnogimi drugimi uglednimi slovenskimi rojaki, ki so se svečanosti udeležili. Srečanje je za vse prisotne bilo zelo lepo.

Že čez dva dni, v nedeljo 28. novembra, pa smo se v Sydneju lahko udeležili že četrtega maturantskega plesa, ki ga je organiziral Slovenski šolski odbor pod pokroviteljstvom vseh v Sydneju obstoječih slovenskih organizacij.

Začetek sporeda so napovedali za sedmo uro in pri tem poudarjali: "Pridite točno!" Kdor organizatorjem ni verjel, se je zmobil. Program večera se je z maturantsko himno, ki jo je v latinščini zapel moški zbor Triglav, začel točno ob sedmih. Vodile so ga v lepi slovenščini in angleščini mlade lanske maturantke, ki so nam predstavile pet letošnjih sydneyjskih maturantov in tudi štiri slovenske fante, ki se pripravljajo na maturo prihodnjega leta. V štirih letih je pri nas v Sydneju v državni gimnaziji maturiralo iz slovenskega jezika že 26 mladih fantov in deklet. Čestitam jim! Kakor gredo seveda iskrene čestitke in pohvala tudi njihovi učiteljici, gospe Marizi Ličan!

Pri kulturnem delu sporeda je nastopila še mlada folklorna skupina plesalcev Slovenskega društva Sydney ter moški pevski zbor Triglav. Obe skupini sta se lepo odrezali.

Za hrano v kuhinji so skrbeli odborniki Slovenskega društva, za pijačo pa člani kluba Triglav. Oder je s

Urarsko in zlatarsko podjetje:

Alexander

WATCHMAKER AND JEWELLER

31 The Centre, Seven Hills, N.S.W.
(nasproti postaje)
Telefon 622 1408

vam nudi 10% popusta pri vsakem nakupu, 20% pa na vsa popravila ur in zlatnine ter šest mesecov garancije.

Engraviranje imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND
MADE IN OUR OWN WORK-ROOM.

Sydneyjski rojaki, pridite in se sami prepričajte
o ugodnih pogojih. — Priporočata se

Edvard in Kristina ROBNIK

svojimi pomočniki okusno okrasil p. Valerijan, kakor tudi s skupnimi močmi mize gostom in maturantom. G. Kobal je maturante obdaril s svojo knjigo in jim čestital, njemu pa je ob izidu knjige čestital tajnik Slovenskega šolskega odbora, naš znani rojak g. Tomaz Možina. Da je v slogi moč, smo tokrat zares videli in potrjeno je bilo dejstvo, da se na kulturnem polju da delati složno ter pozabiti na vse mogoče razprtije, kakor tudi na politična ali verska nasprotja. Le tako naprej tudi v letu 1983!

In srečno ter blagoslovjeno leto Vam, p. urednik, ter vsem bralcem MISLI širom Avstralije! S slovenskimi pozdravi — Danica Petrič.

"Prvo, kar sem svojo ženo navadil, sta bila red in točnost. Pri nas je na primer večerja točno ob sedmih. Niti minuto kasneje."

"In če kdaj ti nisi točen?"

"No, potem pač ne dobim večerje. . ."

Rešitev BOŽIČNE MONŠTRANCE: 1. J (Janez Janšen); 2. kes; 3. Jezus; 4. darujem; 5. počistiti; 6. krankoviden; 7. pospravljanje; 8. JEZUSOVO ROJSTVO; 9. zanemarjenost; 10. obrekovanje; 11. kraljevič; 12. krasota; 13. Anton; 14. Ave; 15 o(sel); Besedi v navpičnici sta seveda isti kot v 8 vodoravno.

Rešitev so poslali: Slovenske sestre v Slomškovem domu, Francka Anžin in Marija Špilar, Milan Prešeren, Vinko Jager, Lojzka Vučko, Amalija Kucler, Jože Grilj, Stanko Aster-Stater, Ivan Lapuh, Lidija Čušin. — Žreb se je tokrat posmejal — LOJZKI VUČKO.

Opali

Ogleduješ po lepem darilu, zlasti morda pred obiskom domovine?

Oglasili se pri nas: imamo bogato izbiro BRUŠENIH OPALOV in DRAGIH KAMNOV.

izdelujemo pa tudi

ZLATNINO in SREBRNINO

po lastnih načrtih ali Vaših željah.

Ko kupujete opale, drage kamne, zlatnino, zaročne in poročne prstane . . .

OBIŠČITE NAS!

Pomenili se bomo v slovenskem jeziku!

KOVAC'S GEMS & MINERALS

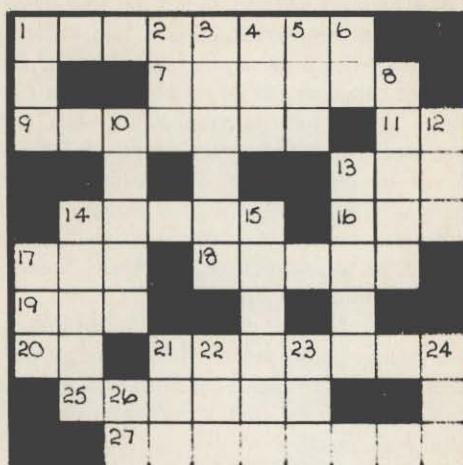
291-293 WATTLETREE ROAD,
EAST MALVERN (Melbourne), 3146
Telefon: 509 1611

Vodoravno: 1. Zunanji del knjige ali revije; 2. med Italijani zelo pogosto moško ime; 9. priimek moža v zvezi s pesnikom Prešernom ("...le čevlje sodi naj ..."); 11. oziralni zaimek; 13. živalca, ki rije pod zemljijo; 14. žival s perutmi; 16. voljno, z veseljem; 17. angleški pomožni glagol (si, ste, smo, so); 18. knjiga zemljevidov; 19. zmešan, neumen; 20. glavna igralna karta; 21. polniti kalup s tekočo zlitino; 25. olepša, ozaljša; 27. kuhinjska posoda (domače ime za kozico).

Navpično: 1. eden poklicev v zvezi s prehrano; 2. pogosto rabljena številka; 3. kratek zapis, pojasnilo; 4. poseduje; 5. eno imen za vladarja; 6. števnik; 8. predmet v olepšavo; 10. ime prvega papeža; 12. pogosto rabljena kratica za nadaljevanje; 13. domača žival; 14. poljski pridelek (med žitaricami); 15. brezverec (tujka); 17. mati Device Marije; 21. časovna mera; 22. v juhi ni prav nič zaželen; 23 drugo ime za sovo uharico; 24. žensko ime; 26. dva enaka soglasnika (začetni črki imena prvega slovenskega povojnega časopisa na Koroškem).

Rešitev pošljite do 17. marca na uredništvo!

Križanka (Ivana Žabkar)

TUDI SKOZI STISNJENE ZOBE SE DA ZBIJATI ŠALE . . .

- + Vse manj je stvari, ki jih lahko kupimo na kredit. In sploh je vse manj stvari.
- + Izbiral je med srpom in kladivom in izbral mikrofon.
- + Naše njive so se razprostrel do Stockholma: kamor koli se obrneš, povsod delajo naši kmetje.
- + Mama sedi doma, oče gre v Nemčijo. Otroci govorijo dva jezika: maternega in faternega.
- + Bogatenje je zelo slab pojav, pa zelo lepa resničnost.
- + Leta v Jugoslaviji so ali deževna ali sušna, vsa so pa zgodovinska.
- + Nesposobni imajo sposobnost, da onesposobijo sposobne.

- + Naša obala je vsa v trobojnicah: modro morje, bele vile (= hiše) in rdeči tovariši.
- + V modroslovju je zelo zanimiv odnos splošnega do posameznega: zanimivo je, kako splošno prehaja v posamezno.
- + V Ameriki imajo vsaj kip Svobode, drugod pa so jo pokopali, ne da bi ji postavili spomenik.
- + Obstajajo tako velike besede, ki so tako prazne, da je lahko imeti v njih zaprte cele narode.
- + Dosegli smo načrt izgub za letos. Od danes naprej proizvajamo izgube že za naslednje leto.
- + Ne dolžite okvire očal za ozke poglede!
- + Nekaterim se tako mudi v komunizem, da zahteva od države vsako leto nov avtomobil.
- + Udarci po praznem žepu najbolj bolijo.

Dr. J. KOCE, Flat 2, 139 High St., Kew, Vic. 3101 — Tel. 862-3027
(Najstarejši tudi po letih objavljanja oglasov v Mislih)

ČE HOČETE POTOVATI,

se z zaupanjem obrnite name. V moji odsotnosti me nadomestuje v uradu gospodična MARIJA (Kušeta), ki Vam bo šla v vsem na roko. Če prideite na agencijo, vprašajte za MARIJO, lahko pa ji tudi telefonirate na telefon agencije: 654 - 1233

**TOUR WORLD INTERNATIONAL, 49 Exhibition Street,
Melbourne, 3000 — Tel. 654 1233, Consultant Dr. J. KOCE**

TRENUTKI MOLKA – Misli za vsak dan leta je napisal Franc Sodja CM. Njiga je izšla v Argentini. Vezana stane 4.– dol., broširana 3.– dol.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nemrte spise Tomaža Kempčana. Cena lično vezani knjižici je 5.– dol.

HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika. Dodane so tudi stalne mašne in druge molitve. Cena 5.– dol. Ista pesmarica v skrajšani obliki (tiskana v Avstraliji) stane 2.– dol.

KRISTJAN MOLI je naslov najnovejšega molitvenika, ki je izšel lani v jubljeni in ima 305 strani. V belih, rdečih ali temnomodrih trdih platnicah. Cena je 5.– dol.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS – Angleški življnjepis misijonarja Baraga v žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. Cena 2.– dol.

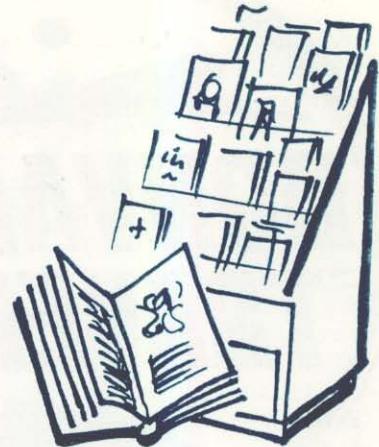
MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju fantov, ki so gradili nowy Mountains projekt, napisal v angleščini Ivan Kobal. Cena 8.– dol.

THE ORCHARD – Dore Sluga, povojni emigrant, v angleščini opisuje doživljjanje vojne in revolucije v Sloveniji ter povojno begunsko pot mladega anta v svet. Vredno branje tu rojenim slovenskega rodu. – Cena 6.– dol.

SLOVENIA LAND OF MY JOY AND MY SORROW – Vlado Kozina, slovenski duhovnik v ZDA, v angleščini živo opisuje, kako je kot mlad študent–bogoslovec doživeljal grozote revolucije v Sloveniji. – Cena 9.– dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla je v angleškem jeziku v amozožobi pisca Jožeta Komidarja, N. S. W. Obsega spomine na Loško domino v času revolucije in razmišljanja o komunizmu. – Cena 6.– dol.

MOHORJEVKE 1983: CELOVŠKE 14.–, GORIŠKE pa 16.– dollarjev.

SLOVENIAN HERITAGE (Vol. I) – Zbral in uredil dr. E. Gobetz, izdal pa Slovenian Research Center of America. V angleščini pisana knjiga o slovenskih dosegih v svetu, 642 strani večjega formata, trdo vezana. Vredno branje zlasti mlademu rodu med nami. – Cena 18.– dollarjev.

Naj omenim, da poština v ceni NI vključena!

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

**pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prisrčnim vabilom:
KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih priateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irving Street, PHILLIP (CANBERRA), A.C.T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobot, nedelj in praznikov, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.45 a.m. do 11.45 ure p.m.

Nuđimo številne slovenske pijače, naša kuhinja pa servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od petih popoldan do desetih zvečer, na nedelje in praznike pa že od dvanajst ure dalje.

Tudi Vam bo pri nas vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666
(vse ure)

*Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje
Poklicite nas in ako Vam je ugodnejše, PRIDEMO TUDI NA VAŠ DOM .*

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja
(pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure!)

**Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.**

**PARI, KI NAČRTUJETE Poročno POTOVANJE, STOPITE V ZVEZO Z NAMI!
UREJAMO TUDI POTOVANJA PO AVSTRALIJI, V NOVO ZELANDIJO,
BALI, SINGAPUR, HONGKONG,
ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIŠKE, KANADO
TER SEVEDA KAMOR KOLI V EVROPO IN NA VSE STRANI SVETA.**

Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!

Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!